

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

21. ZÁŘÍ 2008

Z obsahu:

Ze Šavla Pavel

Katecheze Benedikta XVI.

3. září 2008

- strana 2 -

Nabídka ještě větší lásky

Dříve slavná filmová
hvězda, dnes klauzurní
řeholní sestra

- strana 4 -

Svívelné dějiny katolíků v Anglii (3)

- strana 6 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Jak velice musím naříkat
nad vlažností mých kněží!

- strana 8 -

Znovuobjevení posvátna

- strana 9 -

Pravé hodnoty Ježíšova poselství objevujeme na kolenou

Rozhovor se sekretářem
Kongregace pro
bohoslužby, arcibiskupem
Malcolmem Ranjithem

- strana 9 -

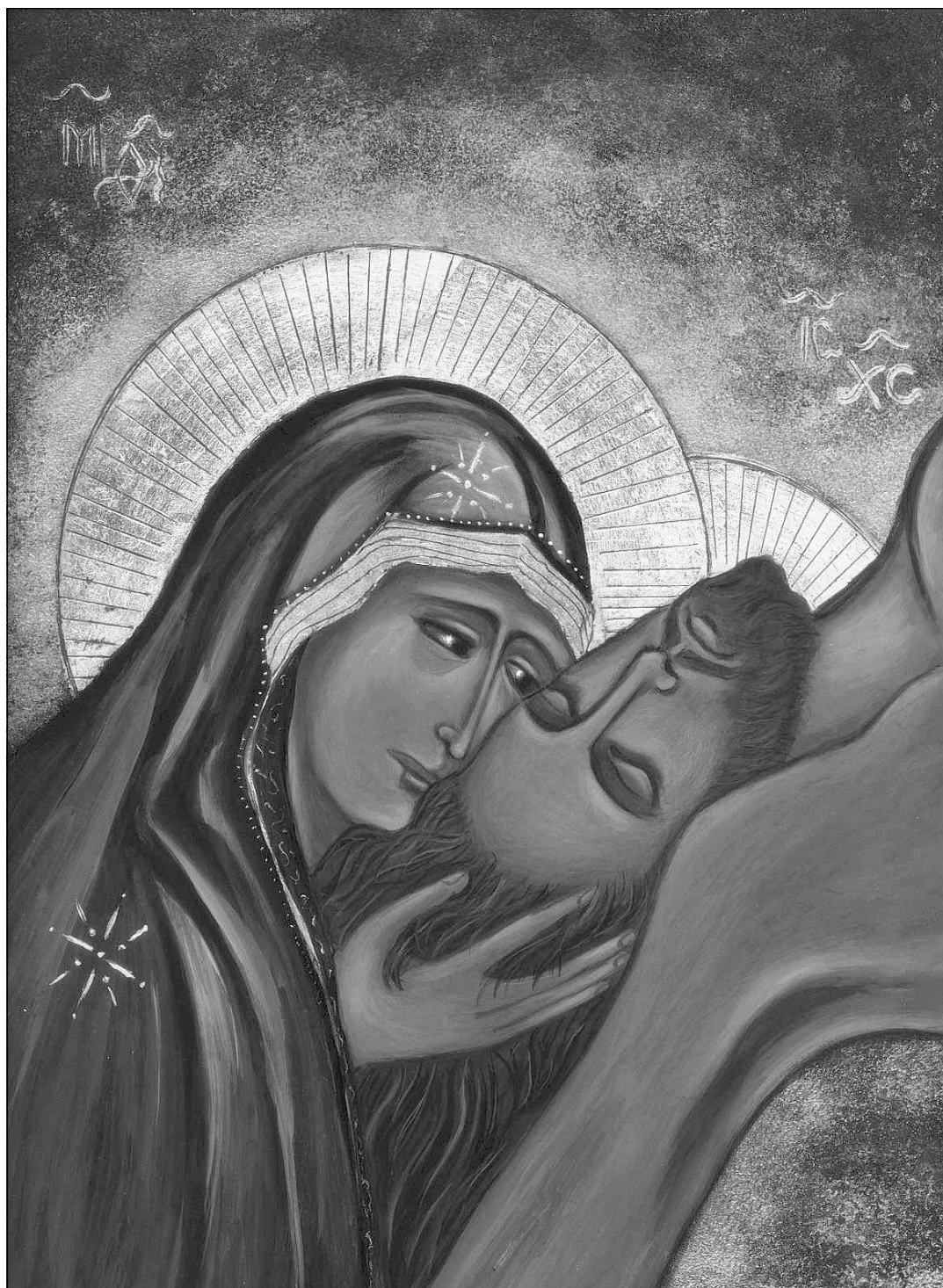
Maria byla mým majákem

- strana 11 -

Prameny posedlosti

Katolický kněz a exorcista
z anglické diecéze
Westminster varuje

- strana 11 -

Dnešní katecheze bude věnována zážitku, který měl Pavel na cestě do Damašku, a to je onen zážitek, kterému se obecně říká obrácení. Právě cestou do Damašku na začátku 30. let, po období, ve kterém pronásledoval křesťany, se skutečně rozhodující okamžik Pavlova života. Bylo o něm mnoho napsáno, a to přirozeně z různých zorných úhlů. Jisté je, že se zde uskutečnil zvrát, dokonce diametrální obrát životní perspektivy. A tak začal Pavel nečekaně pokládat za „ztrátu“ a „bezecný brak“ všechno to, co pro něho dříve představovalo nejvyšší ideál, takřka smysl jeho života (srov. Flp 3,7-8). Co se stalo?

Rozhodující událost

Máme pro tento záměr dva typy pramenů. První typ, nejznámější, je vyprávění, za které vděčíme Lukášovu peru, který vypráví tuto událost ve Skutcích apoštolů dokonce třikrát (srov. 9,1-19; 22,3-21; 26,4-23). Průměrného čtenáře to svádí, aby se příliš zdržoval u některých detailů, jako je světlo z nebe, pád na zem, volající hlas, nová situace slepoty, uzdravení, jako by z očí spadly šupiny, a půst. Ale všechny tyto podrobnosti se vztahují k centru události: zmrtvýchvstalý Kristus se zjevuje Šavlovi jako zářící světlo a oslovuje ho. Zjevuje se mu tak zevně to, co bylo také jeho vnitřní skutečností, jeho slepota ve vztahu k pravdě, k světlu, kterým je Kristus. A tak jeho definitivní „ano“ ke Kristu při křtu otevírá znovu jeho oči a dává mu skutečně prohlédnout.

V antické církvi se křest nazýval také „iluminace“, protože taková svátost dává světlo, dává skutečně vidět. A tak se v Pavlovi uskutečňuje také fyzicky to, co je dáno teologicky – je uzdraven ze své vnitřní slepoty a správně vidí. Svátý Pavel byl tedy proměněn nikoliv myšlením, ale událostí, neodolatelnou přítomností Zmrtvýchvsta-

Ze Šavla Pavel

lého, o které pak už nikdy nebude moci pochybovat; tak silná byla evidence události při tomto setkání. To od základu změnilo Pavlův život; v tomto smyslu můžeme a musíme mluvit o obrácení. Toto setkání tvoří ústřední bod vyprávění u svatého Lukáše, který s velkou pravděpodobností použil vyprávění, které se zrodilo u komunity v Damašku. Tomu nasvědčuje místní kolorit daný Ananiášovou přítomností a jménem jak ulice, tak vlastníka domu, ve kterém se Pavel ubytoval (srov. Sk 9,11).

Pavlova autoapologie

Druhý typ pramenů o obrácení představují samotné Pavlovy listy. On sám nikdy nemluví o podrobnostech události, snad proto, že mohl předpokládat, že všichni znají podstatu tohoto příběhu, všichni věděli, že pronásledovatel se změnil na horlivého Kristova apoštola. A tím se stal nikoliv v důsledku vlastní úvahy, ale v důsledku silné události, setkání se Zmrtvýchvstalým. I když nehovoří o podrobnostech, zdůrazňuje něko-

Editorial

38. týden začal ve znamení Panny Marie Bolestné. Je to titul, který je obzvláště hluboce zakořeněn v lidové zbožnosti, neboť jako trpící matka je nám Maria v našem slzavém údolí obzvláště blízká. Ale je tu jedna zajímavá věc. Naše nebeská Matka je ověčena tolika ctnostmi, přednostmi spojenými s úkoly, která naplnila a stále naplňuje v dějinách spásy, a všechny je lidová zbožnost vyzpívávala v litanii loretánské. A přece jedno oslovení se do tohoto mariánského chvalozpěvu nedostalo: jako na Matku Bolestnou, či dokonce Sedmibolestnou se na ni v tomto věnci krásných titulů neobracíme. Jako by sama v pokoře chtěla skrýt své nevýslovné utrpení.

Zato Jaccoppone da Todi věnoval Mariině vrcholné bolesti na Kalvárii překrásnou sekvenci Stabat Mater. Nádherný text inspiroval celou řadu umělců, kteří tuto velepišeň o bolestné Matce zhudebnili. Je to totiž bolest nám tak blízká, že nám nemohla zůstat skrytá. Ale co nám přesto zůstává skryté, je skutečná hloubka a krutost této boles-

ti, kterou poznáme a doceníme až v nebi.

Je to krutost spojená se skutečností, že zde spolu trpěly ty nejnevinnější bytosti.

Nikdo neznal a neprožíval lépe než nevinná neposkvrněná Panna a Matka, jak nesmírně tu trpí nevinný a neposkvrněný Beránek, kterého jen poslušnost k Otci a nekonečná láska k nám hříšným lidem přiměla k tak bolestné oběti, se kterou se plně spojuje i spoluobět milující Matky.

Pod křížem stály dvě Marie. O jedné z nich řekl Ježíš: Miluje mnoho, protože jí bylo odpuštěno mnoho. Něco podobného můžeme říct i o Petrovi. I on mohl přiznat, že miluje Pána více než ostatní, protože si byl vědom, jak velké provinění mu Pán odpustil. Ale láska Panny Marie vycházela z jiných motivů. Jí jako jediné nevinné nemohlo být nic odpuštěno. A přece miluje daleko více než ostatní, protože ve své nevinnosti dokázala vnímat pravdu o tom, jak veliké věci jí učinil ten, jenž je mocný. Její láska však není jen projevem vděčnosti, ale také nejhlubší pokory a nejvyšší úcty k Pánu

Pokračování na str. 13

likrát ten nejvýznamnější fakt. Totiž že i on je svědkem Ježíšova zmrtvýchvstání, o kterém obdržel zjevení přímo od samotného Ježíše spolu s posláním apoštola. Nejjasnější text o tomto bodě se nachází v jeho vyprávění o tom, v čem spočívá podstata dějin spásy: smrt a zmrtvýchvstání Ježíše a zjevení svědkům (srov. 1 Kor 15). Slovy nejstarší tradice, kterou také on přijal od církve v Jeruzalémě, říká, že Kristus, který zemřel na kříži a byl pohřben, zjevil se po zmrtvýchvstání nejdříve Skále, tzn. Petrovi, pak Dvanácti a pak 500 věřících, z nichž část v té době ještě žila, pak Jakobovi a pak všem apoštolům. A k tomuto vyprávění, přejatému z tradice, dodává: „Jako poslednímu ze všech se zjevil také mně“ (1 Kor 15,8). Tak dává na srozuměnou, že toto je základ jeho apoštolátu a jeho nového života. Jsou zde však ještě další texty, ze kterých vyplývá stejná věc: „Skrze Ježíše Krista jsme přijali milost apoštolátu“ (srov. Řím 1,5); a dále: „Copak se mi nedostalo vidění našeho Pána Ježíše?“ (1 Kor 9,1), slova, jimiž naznačuje věc, o které všichni vědí. A konečně nejobširnější text čteme v listu Galatanům 1,15-17: „(Bůh) si mě však již v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal a rozhodl, že mi zjevil svého Syna, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům. Neradil jsem se hned s lidmi, ani jsem nešel nahoru do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou. Odešel jsem do Arábie a pak se znovu vrátil do Damašku.“ V této „autoapologii“ zdůrazňuje rozhodně, že i on je pravý svědek Zmrtvýchvstalého, má vlastní poslání, které přijal bezprostředně od Zmrtvýchvstalého.

Můžeme tak vidět, že dvojí prameny – Skutky apoštolů a Listy svatého Pavla – konvergují a scházejí se v základním bodě: Zmrtvýchvstalý hovořil k Pavlovi, povolal ho k apoštolátu, učinil z něho pravého apoštola, svědka zmrtvýchvstání se zvláštním

Pokračování na str. 12

Pán a Hospodář

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Nemohu si ve svém činit, co chci?

Na dnešní setkání s Mistrem se připravím, že se zamyslím nad prvním čtením: *Mé myšlenky nejsou vaše myšlenky, ani vaše chování není podobné mému. Oč totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od vašeho myšlení.* Popros Ducha Svatého, aby ti pomohl překročit tvoje přízemní obzory a nahlédnout do nedozírných horizontů Boží velkodušnosti.

To, co nám Ježíš dnes vypráví, je nám docela blízké: hospodář hledá pracovní síly, dělníci potřebují práci. Mohlo by se zdát, že obě strany myslí jen na svůj prospěch. Zájem jedné i druhé strany spojuje most smlouvy o požadované práci a slíbené odměně. Prvním dělníkům nabídl hospodář za celodenní práci denár, těm, kteří nastoupili později, slibuje spravedlivou mzdu. Všichni souhlasí. Až potud nám podobenství připadá zcela logické a pochopitelné. Co se však vymyká naší logice, je způsob, jak nakonec hospodář svou odměnu rozděluje. Jako zaměstnavatel bychom se asi podle příkladu hospodáře z podobenství nikdy neřídili a jako zaměstnanci velmi dobře rozumíme nespokojenosti těch, kteří byli za svou celodenní práci odměněni stejně jako ti, kteří pracovali na zkrácený úvazek. Dostali sice to, co je spravedlivé, ale srovnání s těmi druhými jim narušilo jejich spokojenost.

Ale právě tyto tak podivné rozpory mají být podle Ježíše tím, co je tak příznačné pro Boží království. Jak tomu rozumět? Co má znamenat, že hospodářovo chování je tak odlišné od našeho chování?

Ježíš to vysvětluje zcela prostě: Jeho *hospodář* prohlašuje: *Chci dát všem stejně.* Mám pro to jediný důvod: *Jsem dobrotivý.*

Zkus si přečíst to podobenství ještě jednou a vžij se přitom co nejvíce do role *hospodáře*, který nemá v prvé řadě na mysli své příjmy z dobré sklizně, který se nesnaží s nejmenšími možnými náklady dosáhnout co největšího zisku. Může-li, vžij se do role hospodáře, který proti vši naší logice nemyslí na sebe, ale na ty, kteří čekají na práci. Hledá důvod a způsob, aby jim mohl dát co nejvíce z toho, čím oplývá. Může si to dovolit, protože to, co dělníkům vyplácí, nezvyšuje jeho náklady ani nesnižuje jeho zisk. Právě naopak. Jistě chápeš, že ta-

kový *Hospodář* je jen jeden. *Je to nebeský Otec, jehož velikost je nevyčíslitelná, je dobrotivý a plný lásky*⁽¹⁾.

Ale jak se vyrovnat s oním pocitem nespravedlnosti, který se tak snadno zrodí v lidském srdci? Lidskou spokojenost i s velmi vysokou odměnou může zcela zkalit poznání, že někdo druhý dostal o korunu více. I dělníci v podobenství mohou skutečně radost z odměny prožívat jedině tehdy, když opustí běžné lidské obyčeje a přijmou Boží logiku. Kdyby v Božím království mělo platit lidské uvažování, kdyby měla tvoje radost spočívat jen ve vědomí, že máš více než ti druzí, změnilo by se ti nakonec nebo v peklo.

Ten *denár*, jimž *Hospodář* odměňuje své *dělníky*, je přece nedělitelný a není možné k němu ani nic přidat. Má ve skutečnosti tak nekonečnou hodnotu, že daleko přesahuje jakoukoliv cenu *tíhy celého dne a horka*. Abys mohl tušit cenu takové lidské mzdy, nestačí ji lidsky srovnávat. *Smluvený denár* znamená přece účast na životě samotného Boha. Ten *denár je Bůh sám*. Již samotné *pozvání na vinici* je nekonečným darem. Skutečná hodnota smluvené odměny je podložena nekonečně dobrotivou a všechno lidské pomýšlení přesahující Boží velkodušností. Ukazuje-li ti Bůh na jiném člověku ještě nápadněji svou lásku, neděje se tak na tvůj úrok, neznamená to pro tebe pražádné ochuzení, nýbrž naopak je to důvod k ještě větší radosti z důkazu nekonečné Boží lásky.

Nyní snad už chápeš, proč *Hospodář* stále až do poslední chvíle chodí a hledá *dělníky na svou vinici*. Jeho vášní je nesobeky dávat, *dávat i poslednímu*. Nemáš snad radost, že si tě povolal tak velký *Hospodář*, který může a chce i za jedinou sekundu zaplatit celý *denár*? Necítíš, jak tě jeho podnikatelská logika vede nikoliv k závisti, že nemáš nejvíce, ale k lítosti, že druzí nemají ani to, co máš ty, že je stále tolik těch, které dokonce ani *nikdo nenajal*, a přitom by mohli dostat i za malou chvilku nevyčíslitelný *DENÁR*?

Pokloň se Ježíši a děkuj mu, že tě nenechává stát na nároží, ale pozval tě na svou vinici. Pros jej, aby tě naučil dobře využívat pracovní dobu, za kterou máš tak velkodušně zapláceno. Pomáhej mu hledat a najímat ty, kteří *stojí celý den nečinně*. Budou pak i tvou radostí. Nebo snad stále ještě patříš mezi ně?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 145

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 55,6-9

Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští. „Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše, ani vaše chování není podobné mému,“ praví Hospodin. „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od myšlení vašeho.“

2. čtení – Flp 1,20c-24,27a

Bratři! Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě na živu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangeliu.

Evangelium – Mt 20,1-16

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: ‚Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.‘ A šli. Kolem dvanácti a tří hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: ‚Co tu celý den nečinně stojíte?‘ Odpověděli mu: ‚Nikdo nás nenajal.‘ Řekl jim: ‚Jděte i vy na mou vinici!‘ Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: ‚Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, začni od posledních k prvním.‘ Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: ‚Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.‘ On však jednomu z nich odpověděl: ‚Příteli, nekrivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomu poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?‘ Tak budou poslední prvními a první posledními.“

Nabídka ještě větší lásky

**Dříve slavná filmová hvězda,
dnes klauzurní řeholní sestra**

*Ve filmu „Loving you“ byla první herečkou,
která políbila Elvise Presleyho na velkém plátně.*

To, co se matka Dolores snaží vždy vysvětlit novinářům, fanouškům, prostým zvědavcům, kteří jí pišou e-maily, duchovním synům a dcerám i kolegům z dřívější společnosti, přátelům starým i novým, je to, že se ve skutečnosti nikdy nezměnila. Když listujeme albem vzpomínek na její život a mnoha interview, jež zanechala za takřka 50 let, filmovými recenzemi, musíme jí dát za pravdu. Dolores Hartová, idol dospívající mládeže, hlavní hrdinka filmů s obrovským úspěchem, jako *King Creole* a *Wild is the wind* s Annou Magnani a Anthonym Quinem, první herečka, která políbila na velkém plátně Elvise, nová Grace Kellyová, kterou miliony milovaly i nenáviděly, brilantní a citlivá interpretka sofistikovaných divadelních her, je dnes matkou Dolores, novicmistryní v opatství Regina Laudis a Bethlehem v Connecticutu. Tataž žena bez přerušování kontinuity.

„Jestliže máš důvěru v Boha, můžeš se utkat s čímkoliv,“ psali novináři v padesátých letech a přinášeli reportáže s mladičkou hvězdou se zářícíma modrýma očima, která vyrůstala v Beverly Hills, komtesa zvyklá na honoráře s mnoha nulami, ale s kamenou zásadou „dělat správnou věc“ nebo lépe řečeno „mit srdce na pravém místě“, jak radí velká americká spisovatelka Flannery O'Connorová, a směřovat ambice, aspirace, city a touhy k Jedinému, který je schopen odpovědět na očekávání srdce.

„Jestliže máš důvěru v Boha, můžeš se utkat s čímkoliv,“ opakovala Dolores novinářům, kteří chtěli vědět něco o budoucím filmu a mysleli přitom na nějakou senzaci od hollywoodských reflektorů, na nějaké intriky me-

zi kolegy, euforii z úspěchu. Na počátku šedesátých let byla největším příslibem ve studiu Metro Goldwyn Mayer s obavami, aby nezklamala očekávání náročného publika, jako je ono na Broadwayi, ale těmito slovy si odpovídala i na bolest, že musí opustit své kolegy po tolika měsících společné práce, společného života a sdílených starostí.

„Jestliže se svěříš Bohu, můžeš se utkat s čímkoliv,“ opakovala Dolores Hicksová (takové je její pravé příjmení) druhým i sobě samé také při soukromých těžkostech, při neviditelných ranách zvenčí, jako byla bolest z rozvodu rodičů, které rozdělil alkohol a pracovní vytížení – Bert a Harriett Hicksovi byli oba herci –, ustavičné ro-

dinné spory, dětství u babičky v Chicagu a v průběhu času také zápasy o povolání, které bylo tomu všemu tak cizí a přitom tak uchvacující, oběť, když musela zanechat milovaného snoubence, kalifornského podnikatele Dona Johnsona, protože Bůh žádal život a žádal ho celý způsobem tajemným, ale neodvolatelným a žádal radikální rozhodnutí, které nahání strach druhým i jí samotné a jeví se absurdní a nepochopitelné i mnoha věřícím.

Bylo to posláni vzít vážně přání po plném a dokonalém štěstí, které přivedlo Dolores nejdříve k tomu, aby byla dobrou herečkou, a pak dále k tomu, aby se nespokojila s efemérními chválami, které zaplňují v novinách šest sloupců, a zaměnila zlatou klec studia v Hollywoodu za mlčení plně zpěvů v benediktinském opatství v prériích Connecticutu, kde řeholnice pracují na pozemku o rozloze 359 akrů, dojí krávy před svítáním (a ve dvě hodiny v noci je zvonek svolává ke zpěvu matutina), pěstují

ve sklenicích jahody a přijímají do vlastního srdce všechnu marnost a zoufalství světa, aby je obětovaly Bohu v pokojné kráse gregoriánského zpěvu.

„Ještě mi nebylo dvacet, když jsem si uvědomila, že pracovat ve filmu mi přináší mnohem méně radosti, než jsem očekávala,“ vypravuje Dolores, aby vysvětlila, že tato její činnost nebyla překážkou, ale cestou k naplnění jejího povolání, okolností, která jí dovolila, aby byla otevřená touze po pravdě a kráse, až si konečně zvolila klášterní klauzuru. Dát sbohem studiím dozrálo totiž v roce 1961, rok poté, co ve filmu *František z Assisi* Michaele Curtize ztělesnila roli svatě Kláry. Ztotožnění s touto postavou ji přivedlo k tomu, že zaklepala na bránu opatství v Bethlehemu. „Pokaždé to bylo pro mě krásné sem přijít a stálo mě to více námahy, když jsem měla odejít. Pochopila jsem, že to je můj dům.“

I přátelství s Elvisem na začátku její kariéry jí pomohlo pochopit, že úspěch není synonymem pro štěstí. „Všichni všude se mě ptali na něho,“ vzpomíná matka Dolores, „jako na chlapce ušlechtilého a bázlivého, kterému červenaly uši, když mělo na scéně dojít k polibku. Ani jsem nevěděla, kdo to je, nebyl tehdy ještě tak slavný. Byl mi velice sympatický, protože mi říkal slečno Dolores. V Hollywoodu mi tak říkal jen on a Gary Cooper. Elvis byl dobrý a citlivý hoch, ale s postupem let stále více smutný, osamělý a strašně nešťastný.“

* * *

Matko Dolores, kdy došlo k tomu, že přítomnost Krista se stala jedinou pravou odpovědí na hluboké potřeby srdce?

Mohla bych říci, že to je odpověď, která mi dává lépe pochopit otázku. Mohu jen doufat, že jsem pochopila něco z této otázky svědectvím svého života. Je třeba především doufat, že díky „viditelné evidenci“ mého řeho-

Dolores Hartová, idol dospívající mládeže

ního povolání pochopím hloubku Pánovy přítomnosti v jeho vtělení. Živý a osobní vztah k Ježíši je nezbytný k tomu, abychom pochopili, že jeho přítomnost je skutečně jediná opravdu cenná věc našeho života.

Kdy jste se rozhodla vyjít z kolotoče úkolů, zkoušek, repríz, interview a turné své herecké kariéry?

Ve skutečnosti jsem kolotoč své herecké kariéry vlastně neopustila, je to něco, co žije stále ve mně. Přišlo za mnou do opatství tolik herců, aby hledali odpověď na své zmatky a na své rány, a jsem šťastná, že moje bytost jim zde otevírá osobní cestu, ať už pro jejich přístup k privilegovanému místu, kde stále trvá příležitost ke smíření s Bohem nehlubším, nejautentičtější způsobem. Moji přátelé přinášejí do opatství trvalý proud úzkostí, které naplňují jejich srdce. Zůstala jsem nablízku společenství herců skrze jejich přítomnost a skrze mou oddanost vůči nim.

Na co vzpomínáte nejraději ze své práce na Broadwayi?

The Pleasure of His Company byla mou první a jedinou příležitostí k práci na Broadwayi. Byl to úžasný zážitek, při kterém jsem mohla poznat největší umělce té doby, jako Cornelia Otis Skinnera, Charlieho Rugglesse a Waltera Ableho. Více mě naučilo dívat se na Cyrila Richarda, než řídit se pokyny nějakého jiného režiséra. Myslela jsem, že mám zvláštní *vis comica*, zvláštní spojení s publikem, když jsem byla na scéně s ním. Nedošlo mi, že diváci umírají smíchem, protože Cyril za mnou dělal grimasy, díval se do zákulisí a natahoval uši. Starý vaudevilový trik? Jistě. Ale před naivním publikem na konci padesátých let to fungovalo.

Opatství Regina Laudis je v Connecticutu pověstně svou divadelní sezonou. Jak došlo k nápadu vybudovat u kláštera divadelní scénu?

Matka Dolores

Jedna moje přítelkyně Patricia Nealová přišla za mnou do opatství, když ztroskotalo její manželství a v roce 1979 prožívala velmi krutou bolest. Pomyšlely jsme si, že neúčinnějším způsobem, jak získat znovu smysl života, osobní důstojnost a vědomí hodnoty své osobnosti, by mohl být návrat na scénu. Ale nejdřív bylo nutno nějakou postavu. V polovině osmdesátých let jsme inaugurovali „The Gary - The Olivia Theater“, který zbuďoval Gary Cooper a jeho dcera Olivie. Je to otevřené divadlo s 500 místy s nádhernými představeními každé léto. Insceenovali jsme zde prakticky celého Shakespeara a muzikály, jako *Musicman*, *Fidler on the Roof* v minulém roce. Toto léto dáváme *West Side Story*.

A prodáváte dále CD s gregoriánským zpěvem sboru sester Regina Laudis?

Loni jsme nazpívaly nový compact *Vánoční zvěst* s výběrem zpěvů od začátku adventu až do Zjevení Páně. Je to obzvláště velká radost slyšet takto genealogii Ježíše Krista, jak ji zpívá abatyše a jak to děláme při půlnoční mši svaté v našem kostele Ježíše Syna Marie, a bylo pro mě velikou radostí přijmout návrh, abych namluvila anglický překlad na toto CD, který můžete najít na naší webové stránce www.abbeyofreginalaudis.com. Byl to nádherný dárek začít tuto práci ve výroční den, kdy naše zakladatelka odešla k Otci.

Abatyše Benedikta Dus měla hlubokou lásku ke gregorián-

skému zpěvu, lásku, kterou přenesla na naši komunitu od samého počátku a napájela touto hudbou náš život. Zvala odborníky, jako Doma Josefa Gajarda z opatství Solesmes a Teodora Mariera, slavného učitele gregoriánského zpěvu, a rozvíjela tak zvláštní lásku pro krásu jeho čistého zvuku a jeho schopnost tlumočit tajemství Církve. Abatyše si toho byla velmi dobře vědoma a nezanedbala nic, aby naše komunita byla naplněna a provázena majestátní krásou této hudby.

* * *

Matka Dolores je stále členkou komise, která uděluje Oskary

13. června 1963 na zpáteční cestě z turné, které uvádělo její poslední film *Come fly with me*, požádala řidiče své limuzíny, aby ji vysadil před opatstvím Regina Laudis. Bylo to její sbohem scénám, tak nepochopitelné pro její kolegy po nesmírném úspěchu *Where the boys are e Loving you* (vypráví se, že při premiéře v sále v roce 1957 publikum neslyšelo dialogy pro výkřiky nadšení fanoušků Elvise Presleyho), a rozloučila se jen se svými přáteli herci Montgomerym Cliftem, Walterem Matthau, Antony Franciosou, Maureen Stapletonovou a Robertem Wagnerem, které pozvala na návštěvu do kláštera. Madre Dolores je stále členkou Motion Picture Academy of Arts and Sciences, komise, která vybírá vítěze Oskarů. V roce 2004 se vrátila do Hollywoodu, aby oznámila, že ji postihla velice řídká neurologická choroba. V roce 1999 náhle konstatovala neschopnost chůze, jídla a řeči. Šest měsíců strávila v nemocnici a nikdo nebyl schopen zjistit příčinu jejího utrpení, až jeden specialista v New Yorku našel způsob, jak ji vrátit normálnímu způsobu života.

L'Osservatore Romano
18. července 2008
Překlad -lš-

ŽENICHOVO „NE“

Před 181 svatebními hosty odpověděl 38letý ženich v jednom kostele blízko Padovy na otázku kněze, zda si bere zde přítomnou ženu za manželku, záporně. Novinářům pak řekl, že dělal zatím, co mohl, ale před Bohem se nedá lhát. Pár žil spolu již 11 let. Snoubenka prý mu v poslední době dělala problémy. Opuštěné nevěstě je 39 let.

MALÍŘKA PAPEŽŮ

Ruská malířka Natalia Tsarkova je oficiální portrétistkou papežů 21. století. Narodila se v Moskvě v roce 1967. Začala malovat již v pěti letech a nikdy se nevzdala snu být portrétistkou Jana Pavla II. nebo Benedikta XVI. „Chtěla bych každým portrétem vyjádřit nějaké poselství, poselství pokoje a lásky. Proto každý obraz je něco více než jen zobrazení, je to kompozice, která sděluje poselství. Pokouším se o to pomocí symbolů, barev, pozic a fantazie.“

CHRÁM SVATÉHO PETRA V ŘÍMĚ

Denně navštíví chrám svatého Petra v Římě kolem 20 000 lidí. Polovina z nich navštíví také papežské hroby, které se nacházejí pod bazilikou. Největší návštěvnost je o Velikonocích, kdy sem přichází denně kolem 30 000 návštěvníků. Pravidelně se zde udělují také svátosti. Nejvíce sňatků uzavírají u sv. Petra občané USA. Chrám pojme 60 000 návštěvníků. Zastavěná plocha tvoří 15 000 m².

BOJKOT ZEMÍ S PRONÁSLEDOVÁNÍM KŘESŤANŮ

Anglikánský biskup Alan Smith vydal seznam zemí, kam by křesťané neměli jezdit na dovolenou. Důvodem tohoto bojkotu je skutečnost, že jsou zde křesťané vystaveni pronásledování. K těmto zemím patří např. Egypt, Maledivy, Bali a Turecko. Jedná se celkem o 30 zemí, jak je uvádí misijní dílo Open Doors.

Kath-net

Svízelné dějiny katolíků v Anglii (3)

V roce 1581 vydala královna Alžběta *Akt o zachování poslušnosti poddaných královské moci*, který nařizoval trest smrti pro ty, kdo přestoupí nebo přestoupili do katolické církve. Vysokými tresty a pokutami hrozí Akt za sloužení katolické mše a účast na ní. Naopak účast na anglikánských bohoslužbách je povinná a nesplnění této povinnosti se trestá vysokou pokutou i vězením.

Antikatolický apartheid

Vláda anglické královny Alžběty I. se obvykle popisuje jako období stabilizace a všeobecného rozvoje anglické společnosti. Tak ji také představují hromadné sdělovací prostředky především díky různým hollywoodským produktům. S alžbětínskou epochou se spojují jména významná nejen pro anglickou kulturu (např. Shakespeare). Toto období představuje také začátek anglického koloniálního impéria. Zdůrazňují se přitom Alžbětina zásluha na obraně anglické suverenity proti velké španělské armádě (1589). Toto poslední období představuje protestantská historiografie jako vítězný střet „sil světla a pokroku“ s „tyranií a papistickou nesnášenlivostí“ (katolickým Španělskem). Tak to také líčí film *Alžběta*.

Všechny tyto prvky představují královnin obraz jako krásný, ale jednostranný, a tím také klamný. Vláda Alžběty I. je také počátkem systematické degradace katolíků žijících na ostrově na „poddané druhé kategorie“. Do období její vlády spadá totiž počátek tzv. „penal laws - trestných zákonů“, tedy zákonodárství zaměřeného proti katolíkům, které bylo zrušeno teprve roku 1829 tzv. *Emancipations Act - Aktem emancipace*. „Penal laws“ nejenže pronásledovaly katolíky po stránce politické, kulturní a hospodářské, ale činily z nich druhořadé občany, kterým bylo v určitém období zakázáno zastávat jakýkoliv úřad a vlastnit nemovitost vzdálenou od Londýna méně než 10 mil.

To všechno se dělo v době, kdy byla Anglie považována za avantgardu parlamentarismu

a zaručených občanských svobod. Pro srovnání si můžeme uvědomit, že američtí kolonizátoři, převážně protestanti, kteří přímo bojovali proti britské koruně o nezávislost, nebyli postiženi takovými restrikcemi jako katoličtí poddaní britských a anglických panovníků. Trestní zákony proti katolíkům vyhlásila Alžběta I. v roce 1559 v tzv. *Statutu o svrchovanosti a jednotě*. Podle tohoto statutu představovalo uznání autority papeže totéž co vlastizrada a trestalo se smrtí (na mučidlech) a konfiskací majetku. Katolíci také nemohli hledat útočiště v jiných zemích, protože podle statutu každý občan musel mít pro pobyt v zahraničí povolení. Zůstat

v zahraničí bez povolení déle než půl roku se trestalo konfiskací veškerého majetku.

V roce 1581 vydala Alžběta *Akt o zachování poslušnosti poddaných královské moci*, který stanoví trest smrti pro všechny, kdo odpadli ke katolictví. Vysoké tresty a pokuty hrozí za sloužení katolické mše a účast na ní. Naopak účast na anglikánských bohoslužbách je povinná a nesplnění této povinnosti se trestá vysokou pokutou i vězením. O čtyři roky později vydala Alžběta I. *Akt proti jezuitům, kněžím a jiným neposlušným osobám*. Každému knězi a jezuitovi, který přešel z pevniny do Anglie, i všem, kteří jim poskytnou úkryt, hrozil trest smrti.

Královna Alžběta I.

Karel I.

Tyto zákony a nařízení zabráňovaly katolíkům praktikovat svou víru, a to jak laikům, tak duchovním. Byl to pokus zatlačit katolíky do ghetta. V posledních letech vlády Alžběty I. nesměli „rekuzanti“ (tak nazývali ty, kteří odmítli uznat „svrchovanost“) vycházet dále než do vzdálenosti 5 mil od svého bydliště. Na mučidlech zemřelo v letech 1581–1603 kolem 150 katolických kněží a laiků odsouzených za „zločin papismu“.

Proti „papistům“ a křížům

V roce 1603 po smrti Alžběty I., která nezanechala potomky, nastoupil na trůn Jakub I. Stuart, který byl současně králem Skotska. Naděje katolíků, že s nástupem syna popravené katolické královny Marie Stuartovny začnou pro ně lepší časy, se dočkaly bolestného zklamání. V roce 1605 tajná královská policie „odhalila“ tzv. prachové spiknutí. Mělo jít o pokus vyhodit parlament i s králem do povětří pomocí sudů s prachem uložených údajně pod celou budovou parlamentu. Dnes nikdo nepochybuje, že šlo o inscenovanou záminku pro další pronásledování katolíků.

Již ve stejném roce 1605 byl vyhlášen jeden z nejpřísnějších protikatolických zákonů *Akt zabráňující nebezpečí hrozící od papistických rekuzantů*. Zákon zakazoval katolíkům pobyt v Londýně v okruhu 10 mil od města a nesměli se vzdalovat více než 5 mil od svého bydliště bez povolení státní správy anebo arcibiskupa. Katolíci nesměli vykonávat řadu povolání (např. lékaře, práv-

nika, lékárnika), nesměli pracovat ve státní administrativě ani v armádě. Byli také pronásledováni ekonomicky. Katolíci, které neoddal anglikánský duchovní, nemohli po sobě dědit majetek. Rekuzant neměl právo svědčit před královským soudem.

V letech 1640 začala v Anglii tzv. puritánská revoluce, která přivedla na popraviště i syna Jakubova a jeho nástupce Karla I. Stuarta. Puritáni, radikální sektaři anglického protestantismu, odsoudili Karla I. nejen proto, že usiloval omezit práva parlamentu, ale především proto, že měli dojem, že do anglikánské církve proniká papismus. Jednalo se o liturgické reformy, které prováděl s podporou Karla I. arcibiskup Wiliam Laud. Puritáni, vedení Oliverem Cromwellem, porazili královská vojska a anulovali všechny reformy a začali likvidovat všechny stopy papismu. Nastalo ničení křížů (některé z nich měly nevyčísitelnou historickou cenu).

Tento osud potkal i slavné londýnské krucifixy, které přečkaly ikonoklasmus z dob Jindřicha VIII. a Edwarda VI. V roce 1643 zničili puritáni Kříž svatého Pavla, který stál před jeho katedrálou. Byl postaven v XV. století a svou formou připomínal gotickou kazatelnu. Protože z něho byly ohlašovány kdysi papežské buly a královské edikty, nazýval se „národní kazatelna“. Ve stejném roce zbourali puritáni tzv. Cheapsid Cross, postavený v londýnské City v XIII. sto-

Oliver Cromwell

DOPIS EVANGELICKÉMU FARÁŘI

Skupina katolických laiků poslala evangelickému faráři a zpěváku songů Clementu Bittlibgerovi Katechismus katolické církve a Kompendium sociální nauky s tímto dopisem:

* * *

Jste jeden z neznámějších zpěváků songů v Německu a současně pověřenec pro misi a ekumenismus v evangelické církvi v Hessensku a máte otázky týkající se katolické víry.

Z tohoto důvodu nás překvapilo, že ve svém songu „Člověk Benedikt“ přinášíte lidem velice sporné poselství. Podle Vás Svatý otec vyhledává spory s jinými křesťany, odmítá cynicky uzнат oběti křesťanských agresorů a uráží je před tváří jejich potomků. Je prý vinen tím, že se šíří AIDS, a před nedávnem poslal zemřelé nepokřtěné děti do jakéhosi pekla, zavádí plošně latinu a vůbec nahradil Boží království příchodem mocichtivé církve.

Celý tento arsenál protikatolické propagandy neospravedlňuje ani to, že ho zpívá evangelický farář, ale je možno uvést ho na pravou míru pozornou četbou přiložených publikací.

My „ubozí laici“ (song C. B.) si Vám dovolujeme poslat pro začátek Kompendium katechismu katolické církve. Ten představuje souvislou prezentaci katolického učení a může Vám pomoci lépe poznat tuto církev, kterou milujeme a ve které žijeme. Toto dílo se neuzavírá odpovědím na Vaše otázky, i když se může jevit svou formou nepřiměřeně.

Dále Vám klademe na srdce Kompendium sociální nauky církve a Konstituci o liturgii II. vatikánského koncilu. Pokud byste si chtěl toto napsané doplnit o zkušenost, doporučujeme Vám, abyste se obrátil na Madonu z Guadalupe v Mexiku: tam můžete zažít, jak se naplnilo přání indiánských národů.

Co se týká mnohosti našich liturgických jazyků, může Vám předsudků zbavená účast na mši svaté ukázat, co to znamená stanout před největším Božím tajemstvím, které vůbec „nemůžeme pochopit“ (C. B.), ale o to více ho prožíváme.

Pak snad uděláte „alespoň několik kroků“ (C. B.) s naším Svatým otcem i bez soukromé audience. On totiž už léta den co den nedělá nic jiného, než že zve každého, aby s ním šel kousek cesty, která je pravda a život.

<http://menschclemens.blogspot.com>

letí králem Edwardem I. na památku jeho zemřelé ženy. Byla to čtyřpatrová konstrukce s postavou Krista. V roce 1647 zničili další gotický kříž Charing Cross, postavený rovněž Edwardem I. Jako jeden z důvodů byla skutečnost, že byl obrácen směrem k Římu.

Zločin reálné přítomnosti

V roce 1660 po smrti Cromwella se na ostrov vrátila monarchie Stuartů. Král Karel II. Stuart chtěl alespoň poněkud omezit protikatolické zákony. Syn popraveného Karla I. pamatoval na to, že katolíci podporovali krále proti puritánům. Jeho mladší bratr Karel I. Jakub byl horlivým katolíkem.

Ale protože protestanti ovládli parlament, byly tyto jeho plány zmařeny. V roce 1673 vydal parlament *Akt prověrky*, který podle historika Normana Daviese představoval „institucionalizaci nesnášenlivosti v oblasti náboženství“. Všichni, kdo pracovali v královských službách, museli složit nejen supremační přísahu (uznání krále za hlavu církve), ale také podepsat prohlášení, které zavrhovalo nej-

důležitější články katolické víry (deklarace proti papismu). Především se jednalo o dogma o reálné přítomnosti Krista v Eucharistii.

Tato deklarace měla znění: „Slavně a s veškerou upřímností před Boží tváří vyznávám, do svědčuji a potvrzuji, že věřím, že ve svátosti večeře Pána se neuskutečňuje žádná transsubstanciace chleba a vína a účta k nejsvětější Panně Marii a všem jiným svatým v té formě, jak to činí církev v Římě, je modlářským rouháním.“

V roce 1678 posílil parlament protikatolické zákonodárství. Katolík nesměl zasednout v parlamentě a všichni poslanci museli podepsat deklaraci o odmítnutí tanssubstanciace. Další zosvětlení nastoupilo po tzv. „slavné revoluci“ 1688, zdařilém protestantském převratu proti katolickému panovníkovi Jakubovi II. Revoluce potvrdila nadvládu parlamentu a otevřela novou perzekuci katolíků.

V roce 1699 vyšel *Akt dalších opatření proti růstu papismu*. Ten sliboval vysoké odměny za udání katolického kněze. Katolík, který dosáhl 18 let a nepodepsal akt supremacie a deklaraci proti papismu, byl zbaven majetku a další nesměl nabývat. Jeho majetek získali protestantští členové jeho rodiny.

Za vlády Jiřího I. (1713–1727) schválil parlament dvojnásobné zdanění nemovitostí katolíků a zavedl další daně, které se týkaly jen katolíků a směřovaly k vyvlastnění jejich majetku. Stalo se tak v *Aktu udělení pomoci Královskému Veličenstvu uložení daně papistům* z roku 1722.

Z *Mihujcie się* 2/2008
Překlad -lš-

SESTRY PANNY MARIE POMOCNICE

Don Boskovy řeholní sestry, kterých je 14 500, patří k největším ženským řeholním společnostem. Sestry pečují o výchovu mládeže podle zásad svatého Jana Boska. Jejich spoluzakladatelka a první hlavní představená Marie Mazzarelová (1837–1881) patří rovněž do zástupu svatých.

Vlažnost mých kněží je osten, který obzvláště zraňuje, protože pochází z nevděčnosti, z nedostatku lásky, kterou mají ke mně, a z nedostatku horlivosti, s jakou slouží mši svatou. Z vlažnosti při slavení nejsvětější Oběti pramení pro kněze mnoho zla, neboť takový bude jeho den, jaká byla jeho mše. Proto více než kterémukoliv jinému úkonu své kněžské služby má kněz věnovat svou pozornost a svůj život tomu, aby slavil mši s potřebnými dispozicemi, jaké vyžaduje tento nejvznešenější úkon, aby ho slavil s potřebnou přípravou a podporou milostí. Mše musí být v jeho životě absolutní střed, vrchol jeho aspirací a nejvyšší ideál jeho spojení se mnou.

Vlažnost zbavuje duši síly a tato slabost pak ovlivňuje všechny úkony jeho kněžské služby.

Ovšem když se vlažnost v duši kněze zabydlí, pak začne pociťovat všechny své povinnosti jako tíživé a nudné břemeno. Modlitba breviáře ho unavuje, v žalmech, které čte, aniž by o nich rozjímal a aniž by vychutnával bohatství, které obsahují, nenachází ani šťávu ani podstatu, nezakouší božskou chuť, kterou v sobě mají, protože jeho srdce je prostoupeno apatií ke všemu, co je svaté.

Proč? Protože vlažnost, plod neuspořádaného života, je učinila svou kořistí. Vlažní kněží připustili, že nedostatek modlitby a usebranosti, nepřítomnost vnitřní důvěrnosti se mnou a s Marií naplnily jejich srdce světským hlukem a prázdnotou. Když se kněz stane vlažným, hledá si rychle důvody, aby od této důvěrnosti se mnou utekl. Nebezpečí narůstají a množí se ruku v ruce s tím, jak se horlivost vytrácí z jejich srdce. Jejich dny jsou smutné, noci bolestné a neklidné z důvodu duchovního prázdna a oni kolem sebe pozorují jen nudu, obtíže a nakonec zoufalství.

Toto všechno dohromady představuje síť, kterou Zlý na-

stražil, aby je zahubil; vnáší do nich nepozorovaně svět a odtud neklid, pokušení, zápasy a obtíže, s jakými namáhavě plní svaté povinnosti své kněžské služby.

Je třeba dávat velmi dobrý pozor, aby do srdce kněze nevstoupil svět! Svět jako úhlavní nepřítel oddaluje Ducha Svatého a bez tohoto božského ohně, který všechno osvěcuje a zapaluje, kněžské srdce vychladne a zavládne v něm temnota, takže v jeho duši, na dně jeho ducha zůstane jen led.

Začíná vlažnost a končí horlivost, víra zmalátní a kněžské povolání se řítí do záhuby.

U kněze nesmí, nemohou být střední cesty: buď to je horlivý, nebo vlažný; buď je z oltáře, nebo ze světa. Buď patří Ježíši, nebo Zlému. Tato alternativa, před jakou se kněz nachází, je strašná. Bohužel, jak mnozí sklouzávají do vlažnosti, která je nakonec přivede do záhuby. Zaskočí je zvrácené vášně, které po nenápadných začátcích je uchvátí do svých spárů a už je nepustí.

Opakuji, vlažnost kněze je strašná, protože nevyhnutelně zabíjí víru a kněz bez božských ctností je navždy ztracen. Věčné pravdy už ho neuchvacují, poslední věci se pro něho stanou pouhými preludy a nakonec jsou předmětem sarkasmu. Temnoty pochybností se prohlubují a prostupují ho, výčitky ochabují a on kráčí vstříc ztrátě svého povolání a věčnému zatracení.

Až k tak strašným koncům vede vlažnost. Začíná jakoby ničím a končí v pekle, protože pravdy víry, které v obyčejných hříšnicích vyvolávají strach, už nemají sílu, nebuší, nezraňují, netýkají se kněze, který upadl do vlažnosti, protože Zlý opatřil jeho duši kruný-

řem, kterým neproniká ani strach z trestů ani sliby, ani bolest a nekonečná láska, s jakou jsem vykoupil jeho kněžské povolání. Proto ti říkám, že vlažnost mých kněží je pro mě velmi bolestným trnem pro zlo, které působí.

Jiná věc. Tak jako horlivost má dar, že je nakažlivá, tak z vlažnosti vycházejí zhoubné výpary, které uspávají duše. A to je další důvod, proč kněz nesmí vychladnout. Kromě špatného příkladu má smutnou moc šířit svůj chlad do dalších srdcí.

Neboť jak může vlévat teplo kněz, který je chladný? Jak může sdílet horlivost, když je lhostejný k božským věcem? Jak může v duších probouzet lásku, když ji nedoceňuje, nectí ji a nepocituje?

Z vlažnosti se rodí láska k pohodlnosti a změkčilosti a na druhou stranu – pohodlnost a změkčilost vede k vlažnosti. Tyto neřesti si podávají ruce, aby se zmocnily kněžského srdce. On je zrozen pro druhé, kněz by měl opustit všechno pohodlí, když ho duše potřebují, a odstranit ze svého těla i ze své duše každý druh lenosti.

Kněz, který je zanícen Duchem Svatým, se nesmí spokojit s malým počtem duší, které ho obklopují, ale musí se vrhnout se svatou, nicméně diskretní horlivostí do práce na spásu mnoha duší, aby je vytrhl z neřesti a zprostředkoval jim čistotu, ctnosti, horlivost, lásku Ducha Svatého, Marii!

Pro kněze nesmějí existovat výmluvy, když se jedná o dobro duší. Bohužel, kolik vlažnosti, kolik záminek, kolik marných výmluv, kolik ohledů na sebe samého vidím u kněží a mé Srdce trpce pláče, protože jen já vidím na své vinici tolik vlažnosti u mých kněží!

Tento nedostatek horlivosti pro moji slávu a pro duše, není to nedostatek lásky?

Jak velice to musím oplakávat v samotě svatostánků!

Jen já vím, jaké Boží zámeřry ve prospěch duší zůstanou nesplněny, protože moji kněží byli leniví, bez horlivosti, tj. bez lásky. Proč se vydali na tuto cestu, když mě nemilovali? Proč se dali pomazat svatým olejem, když nebyli ochotni stát se služebníky ukřižovaného Boha? Proč se dali vysvětit, když nebyli ochotni plnit svou službu až do smrti?

Modlete se mnoho, abyste obdrželi nové Letnice, protože moje Církev potřebuje kněze posvěcené Duchem Svatým. Svět je na scestí, protože mu chybí svatí kněží s živou vírou, aby ho zachránili před propastí, do které se řítí. (CC 49,235–250)

*Z knihy
Conchita Cabrera
de Armida: Sacerdoti
di Cristo.
Città Nuova,
Řím 2008, str. 323–327
Přeložil -lš-*

Znovuobjevení posvátka

Příkladná iniciativa berlínského kaplana mladých

Jestliže papež opět povoluje tradiční mši, znamená to, že se v ní skrývá nemalá hodnota. Tak uvažoval mladý 35letý kaplan z Berlína, který měl kolem sebe kruh rodin, pro které slavil bohoslužby v „moderní“ podobě. Před nějakou dobou se ho dva mladí muži zeptali, zda bude také sloužit latinskou mší, kterou Církev používala po celá staletí, ale po II. vatikánském koncilu byla prakticky nahrazena novým obřadem. Mathias Faustmann souhlasil, nejdříve váhavě, ale rozhodně nechtěl zájemce zklamat. Dal se do hledání.

Dech 1500 let církveň dějin

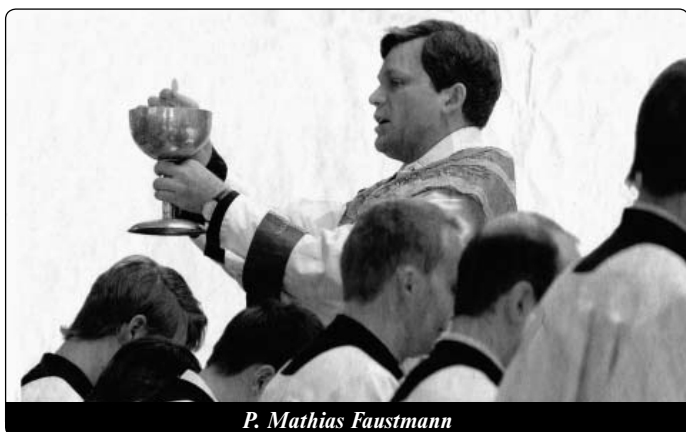
K úžasu svého představeného začal prohledávat sklepy a sklady farní budovy. Našel staré ozdobné svícníky, mešní knihy z dřívější doby i stará liturgická roucha. „Snad jsem byl zpočátku naivní, ale pak mě ovanul dech 1500 let starý dech katolických církevních dějin.“ Z internetu si vytáhl instrukční video a začal se seznamovat s tím, co pro jeho prarodiče bylo ještě zcela normální. Vynesl opět na světlo starobylý katolický svět, kdy kněz stojí tváří k oltáři a ke kříži, používá latinu a musí dbát na mnoho forem a znamení. Jsou předepsány kroky, pokleknutí, úklony a ges-

ta. Mladý kaplan objevuje tuto přísnost a kázeň a najde v ní dokonce zalíbení. Kněz ve starém ritu nevystupuje tak do popředí. Mše není něco jako trvalé zavlažování, nýbrž poskytuje prostor k modlitbě. „Konečně najít také klid,“ to je pro něho jedna z předností tradiční formy.

A tak začal mladý kaplan v Berlíně Schlachtensee při nové bohoslužbě pro mládež slavit také tridentskou mší svatou. Příznivci „starého“ i „nového“ ho pokládají za svého. „Začal být trochu konzervativní,“ říkají mladí. Často se objevuje v dlouhé černé klerice a všichni se shodují, že mu sluší. Vypravil se s mladými i do Austrálie na SDM.

Mathias Faustmann lidi překvapil a získal pro sebe. Na první pohled je zřejmé, že děti při té „konzervativní mši“ jsou ukázněnější. Vidí svého kaplana v krátkém barokním ornátu s hedvábnými krajkami. Doprovází ho deset ministrantů a kostel je takřka plný. Na oltáři stojí staré vysoké svícníky. „Ti konzervativní byli dlouho předmětem posměšných poznámek. Teď opět vystupují na světlo.“ Co je na tom špatného? Ale také „odevzanost“ a „úcta“, které se vytratily, přicházejí znovu ke slovu. Cílem mladého kaplana je ve shodě s přáním Svatého otce znovu objevit a ocenit posvátka.

*Podle Der Sonntag 34/2008
Přežil-lš*

P. Mathias Faustmann

Pravé hodnoty Ježíšova poselství objevujeme na kolenou

Rozhovor se sekretářem Kongregace pro bohoslužby, arcibiskupem Malcolmem Ranjithem

Asie platí v Evropě za zemi kontemplace a mystiky. Čemu se může všeobecná církev naučit od církve v Asii?

Všeobecná církev se může od církve v Asii naučit mnohem. Předpokladem je správně uskutečněná inkulturace. Mluvíme záměrně o správně uskutečněné inkulturaci, protože v ně-

gizaci a podívat se na to, co za jednotlivými náboženskými postoji vlastně stojí.

Především by se měly respektovat asijské náboženské symboly, např. oděv kněží. V žádném buddhistickém klášteře nenajdete mnicha jinak než v mnišské kutně. I hinduističtí duchovní se od ostatních odlišují, v chrámě

Arcibiskup Malcolm Ranjith

kterém ohledu je inkulturace v Asii zcela špatně pochopena, a to i od těch, kteří o inkulturaci hovoří. Nesmíme podléhat omylům v tom, co je skutečně asijské. Z pohledu západních ideologií, směru myšlení a vlivu sekularizace s pouhým horizontálním zaměřením, který člověka nečiní vpravdě svobodným, není možno vůbec mluvit o asijské spiritualitě a asijských hodnotách. Jen když jdeme ke skutečným kořenům a autentickým asijským hodnotám a životnímu stylu, můžeme zde najít přínos pro všeobecnou církev. Mnoho náboženských praktik se vyvinulo z každodenního života. Kdybychom je chtěli prostě zaměňovat, byla by to úrodná půda pro synkretickou teologii a vedlo by to k zničení římskokatolického životního způsobu. Musíme nejdříve provést demytolo-

gi na ulici. To není postoj typický buddhistický nebo hinduistický, nýbrž asijský. Asijské pokládají kněžský a řeholní oděv za vyznamenání, které duchovní osobu vyjímá z masy na základě osobního ideálu. Jestliže kněží a řeholníci západní civilizace chodí v civilním oděvu a neprojevují tak navenek svůj stav, nemá to nic společného s inkulturací, nýbrž je to pseudoasijský pohled, který je ve skutečnosti evropský. Je proto velmi politováníhodné, že katoličtí kněží a řeholníci v asijských zemích nevystupují tak, jak je to v této zemi obvyčejem, a nenosí náležitý oděv. Jediná kongregace, která je úspěšným obrazem domácího stylu odívání, jsou Sestry milosrdné lásky Matky Terezy. Ty jsou příkladem úspěšné inkulturace, protože každé dítě na ulici je dokáže rozpoznat. ▶

Jaká měřítko platí pro úspěšnou inkulturaci v Asii?

V postsynodálním textu Ecclesia in Asia se výslovně říká, že Kristus byl Asiat. Kořeny křesťanství a kořeny židovské kultury, jakou Kristus našel v Jeruzalémě, jsou asijské. V Evropě se křesťanství rozšířilo skrze řecko-římské myšlení. Apoštol Pavel a jiní k tomu otevřeli dveře. Bohužel dějinné zvraty učinily šíření křesťanství v Asii svízelným. Asijské myšlení nebylo pro ně dostatečně otevřené. V Asii převládá pohled na křesťanství jako na náboženství importované kolonizátory. To ovšem není zcela pravda. Křesťanství přišlo do Asie dlouho před kolonizačními mocnostmi. Např. v Indii máme silnou tradici křesťanů svatého Tomáše. Kdo chce přinést na asijské území křesťanství, musí ukázat pokoru před Božím tajemstvím. To se může podařit jen skutečně věřícímu člověku. Není to vůbec otázka teologické nebo filozofické kompetence. Prostý člověk na ulici má dokonce výhodu, protože se blíží k Božím tajemství bez předsudků a je zcela proniknut křesťanským poselstvím. Jen hluboce věřící lidé mohou provádět úspěšnou inkulturaci. Teologové často zapomínají, že pravou hodnotu Ježíšova poselství odhalujeme jen na kolech. To vidíme na způsobu, jakým misijně působil svatý Pavel. Byl to muž Boží, který miloval Boha, celý svůj život nasadil pro Krista a žil v ustavičném spojení s ním. Jen takoví lidé mohou být měřítkem křesťanské inkulturace. Jinak se křesťanství nedostane z knižních obalů. A musíme bohužel říct, že v Asii není žádné seriózní teologické myšlení. Máme velkou všehochoť myšlenek: trochu teologie osvobození z latinské Ameriky, něco z filozofických proudů na západních univerzitách, všechno se divoce zkouší. Z toho vzniká určitý druh izolace, takže nejsme dostatečně otevřeni pro Boží cesty. Teologie se stala jen určitým druhem lidského příběhu. Schází jednota

FILM O SLAVNÉM KAPUCÍNOVI

Italská státní televize připravuje film o italském kapucínovi Marku z Aviana (1631–1699), který sehrál významnou roli při osvobození Vídně z osmanského obležení. Část filmu se bude natáčet ve Vídni. Marek byl duchovním vůdcem a poradcem císaře Leopolda I. Jeho rodiště Aviano se nachází v severní Itálii nedaleko Udine. Jan Pavel II. ho v roce 2003 prohlásil za blahoslaveného.

-kap-

s Bohem, stejně jako schopnost porozumět víře prostého člověka. Jenže teolog potřebuje právě tuto vlastnost.

Z Asie slyšíme hlasy, že debata o tridentské liturgii je typicky evropská záležitost a nemá s misijním úsilím nic společného.

To jsou názory jednotlivců, které není možno zevšeobecňovat pro katolickou církev. Že by celá Asie odmítala tridentskou mši, je nepředstavitelné. Musíme se vystříhat také zevšeobecnování typu: „Stará mše se pro Asii nehodí.“ Právě liturgie mimořádného ritu odráží některé asijské hodnoty v plné hloubce. Především aspekt vykoupení

a vertikální pohled na lidský život, hluboce osobní vztah mezi Bohem a knězem a Bohem a komunitou věřících mají ve staré liturgii jasnější vyjádření než v Novus ordo. Novus ordo zdůrazňuje spíše horizontální pohled. To neznamená, že by sám Novus ordo stál za horizontální rovinou, je to spíše výklad různých liturgických škol. Mše svatá není jen památka na večeři, nýbrž také Kristova Oběť a tajemství našeho vykoupení. Bez Velkého pátku nemá Večeře žádný význam. Kříž je zázračné znamení Boží lásky a jen ve vztahu ke Kříži je vůbec možné opravdové společenství. Zde je výchozí bod pro evangelizaci Asie.

Nakolik přispěla pokoncilní liturgie k duchovní obnově?

Použití národního jazyka dává možnost mnoha věřícím hlouběji pochopit tajemství Eucharistie a zaujmout intenzivnější vztah k textům Písma. Prosazuje se i aktivní účast věřících. Ale to nesmí znamenat, že se celá mše má skládat z dialogu. Mše musí mít okamžiky ticha a niternosti a osobní modlitby. Kde se bez přestávkly mluví, nemůže člověka oslovit tajemství. Nesmíme bez ustání mluvit k Bohu, ale musíme mu dovolit, aby také přišel ke slovu. Liturgická obnova je poškozena experimentální zvůli, s jakou se dnes praktikuje liturgie typu „udělej si sám“. Duch liturgie byl zaveden na scestí. To, co se stalo, se už nedá vrátit zpět, ale je pravda, že naše kostely jsou prázdnější. Působí to samozřejmě i jiné faktory: nespoutaný konzumismus, sekularismus a přehnaný pojem člověka. Musíme najít odvahu k nápravě, protože ne všechno, co se v rámci liturgické reformy uskutečnilo, odpovídá Koncilu. Proč máme s sebou vláčet balast, který Koncil vůbec nechtěl?

V Německu se stále častěji nahrazuje mše svatá bohoslužbou slova, kterou vedou laici, i když kněz je k dispozici. V důsledku slučování farností kněží koncelebroují a mnoho bohoslužeb tím odpadá. Neměla by se znovu promyslet praxe koncelebrace?

To není ani tak otázka koncelebrace, jako spíše otázka pochopení, kdo je to kněz. Kněz slaví Eucharistii, což nikdo jiný dělat nemůže. Jako druhý Kristus však není hlavní postavou on sám, ale Pán. Koncelebrování by mělo být omezeno pro zvláštní příležitosti. Koncelebrace, která podporuje odosobnění mešní slavnosti, je proto stejně nesprávná jako představa, že je možno kněze zavázat k pravidelnému koncelebrování.

Z Die Tagespost 23. 8. 2008
přeložil -lš-

Maria byla mým majákem

Matka Tereza držela v rukou v každé volné chvíli perly růžence. Všechno, co dělala, celé své dílo zasvětila Panně Marii. Nikdo od ní neodcházel s prázdnou – každý od ní dostal na životní cestu zázračnou medailku, protože ona sama se považovala za dítě nebeské Matky.

Když se jí jednou biskup Hnilica zeptal na její vztah k Panně Marii, řekla mu jednu epizodu ze svého dětství: „Za lásku k Panně Marii vděčím své matce. Když jsem se s ní jako sedmiletá procházela v parku, řekla mi: ‚Tak, jako tě dnes držím za ruku, takto se nechej vždy vést Pannou Marií!‘ A tak nedělám nic jiného, než že se nechávám vést Pannou Marií. To je tajemství mého úspěchu.“

Teprve v minulém roce po zveřejnění listů a deníkových záznamů Matky Terezy se čtenáři v mnoha zemích doveděli, v jaké duchovní tmě po 40 let tato světice žila. Kdo by si to byl pomyslel, když potkal tuto čínorodou ženu, která se stále usmívala.

V jednom dopisu duchovnímu vůdci P. Naumerovi TJ napsala: „...od svých 49 anebo 50 let – tento hrozný pocit ztracení – tato nepopsatelná temnota – tato opuštěnost – tato ustavičná touha po Bohu, která způsobuje v mém srdci velikou bolest... Toužím a toužím jen po Bohu – a potom ještě cítím toto... On tu není... Celé toto mučení a bolest neumím popsat ani vysvětlit.“

V bolestném pocitu Boží nepřítomnosti se Matka Tereza naučila rozlišovat mezi samotnou vírou a „pocitem víry“. V tom jí byla učitelkou Sedmiboletná Panna Maria, která se v nejobtížnějších hodinách na Golgotě držela své víry. Sedmiboletná Panna Maria jí pomohla v této zkoušce nejen nadále věřit, ale i nadále milovat a – přes všechno vlastní utrpení – starat

se o nuzné a chudobné. V říjnu 1960 Matka Tereza napsala: „Měla jsem pocit, že jednoho dne se ve mně něco zlomí... Zmizela ze mě láska ke všemu a ke každému. A přeče – toužím po Bohu. Toužím ho milovat do poslední kapky svého života.“

P. Josef Langdorf, který spolu s Matkou Terezou založil kněžské společenství Misionáři bliženské lásky, vypráví ve své knize „Matka Tereza ve stínu naší Milé Paní“ o jednom vidění, ve kterém Panna Maria již v roce 1947 připravovala Matku Terezu na duchovní temnotu, kterou začala pocívat již tehdy,

když opustila klášter a odešla sloužit nejchudším z chudých v chatrčích Kalkaty:

Viděla velký zástup lidí, který byl zahalený do tmy, do té tmy, o kterou se s nimi měla brzy sama dělit. Panna Maria stála uprostřed všech těchto lidí, které nazývala svými dětmi. Matka Tereza se cítila jako malé dítě, které bylo přímo před Pannou Marií; stála u ní tak blízko, že viděla přesně to, co Panna Maria, a doslova byla „zahalená“ do její přítomnosti.

V této velké zkoušce, kterou Bůh dopustil na Matku Terezu, obracela se světice stále znovu jako dítě na Pannu Marii. Jednou z jejích nejoblíbenějších modliteb byla modlitba svatého Bernarda: *Pomni, nejdobrotivější Boží Rodičko...* Ale když cítila, že utrpení je takřka nesnesitelné, modlila se růženec, jeden Zdrávas za druhým. Pomocí růžence se chopila ruky Panny Marie. Z důvěry v její přítomnost čerpala sílu, s jejíž pomocí do-

kázala snášet přemíru bolesti a vždy znovu vyslovit své ano k Boží vůli.

„Přišel i takový okamžik, kdy jsem se zdráhala přijmout takovou situaci. Tehdy jsem vědomě vzala do rukou růženec a zcela pomalu, vlastně bez rozjímání a bez rozmyšlení – modlila jsem se ho pomalu a klidně. Tehdy se na okamžik neklid ztratil; ale temnota je tak tmavá a bolest tak velká! V každém případě však přijímám všechno, co mi Bůh dává, a vracím mu všechno, co mi bere.“

Panna Maria se pro život Matky Terezy stala majákem a tím si ve své temnotě nechala ukazovat cestu, jím se dala vést. I když ona sama světlo neviděla, její dílo o tom podává přesvědčivé svědectví: „Neposkrvněné Srdce mé Matky, měj soucit se svým ubohým dítětem. Z lásky k tobě chci žít jako misionářka Lásky a jako misionářka Lásky chci zemřít.“

Podle Mutter Teresa: *Komm, sei mein Licht. Patloch 2007*

Z Vítězstvo Srdce 62/2008
přeložil -lš-

Prameny posedlosti

Katolický kněz a exorcista z anglické diecéze Westminster varuje, že časté střídání partnerů jak homosexuálních, tak heterosexuálních znamená velké nebezpečí nejen pro tělesné, ale i pro duševní zdraví.

Promiskuitu, homosexualitu a pornografii označil 73letý kněz Jeremy Davies za formy sexuální perverzity, která může vést k posedlosti. Pokud jde o rozšíření homosexuality v posledních letech, připisuje to Davies nakažlivému démonickému faktoru.

„Je třeba říct mladým některé nepříjemné věci, protože mladí jsou obzvláště zranitelní, a proto je třeba je varovat a chránit.“

„Rovněž promiskuita je perverze. Hříšný intimní styk, který patří do posvátného prostoru manželské lásky, může se stát vstupní branou nejen pro nemoci, ale také pro zlé duchy.“

Sekulární společnost už nevnímá „odlidštěné důsledky“ umělé antikoncepce, potratů, umělého oplodňování in vitro a homosexuálních svazků, klonování a pokusů s embryi. To vše je důsledek satanských vlivů. Extrémní „sekulární humanismus“ a „ateistický scientismus“ jsou srovnatelné s „racionálním satanismem“, který přivedl Evropu k nebezpečnému odpadu od víry. Jen upřímným návratem ke Kristu a k Církvi je možné někoho před tím uchránit.

Tento kněz varuje také před duchovními praktikami z Dálného východu. Ďábel se snaží udělat svůj příchod co nejméně nápadný. Proto propaguje měkké drogy, jógu na uvolnění a horoskopy. Varujeme se takových praktik, jako je „pozitivní energie“, kurzů, které slibují mír, všech druhů alternativních medicín, které mají kořeny ve východních náboženstvích. Okultní rituály jsou přímou pozvánkou pro ďábla, který ji ihned přijímá.

Jeremy Davies spolupracuje s Gabrielem Amorthem a založili spolu mezinárodní sdružení exorcistů. Případů posedlosti silně přibýlo s rozšiřováním esoteriky, poklesem znalosti Bible a s rostoucími náboženskými zmatky. Kořenem je stoupající pýcha člověka, který se spoléhá jen na sebe. Člověk, který chce budovat lepší svět bez Boha, buduje další babylonskou věž. Podle katolické nauky vede k posedlosti také dlouhé setrávání ve stavu hříchu.

Podle Kath-net

Modlitba na sobotu

Prosím Tě, Pane, pro samotné posvátné tajemství Tvého Těla a Krve, kterými nás každodenně ve své Církvi sytíš a napájíš, obmýváš a posvěcuješ a dáváš nám účast na jediné a nejvyšší božství: dej mi své sváté ctnosti, abych jimi naplněn přistoupil k oltáři s dobrým svědomím a aby mě tyto nebeské svátosti přivedly ke spásě a k životu. Ty jsi přece řekl svými svatými ústy: – Chléb, který já vám dám, je moje tělo za spásu světa. Kdo mne jí, žije pro mne. Zůstává ve mně a já v něm. Já jsem chléb živý, který z nebe sestoupil. Kdo bude jíst z tohoto chleba, bude žít na věky. Nejsladší chlebe, uzdrav nitro mé duše, abych pocítoval sladkost tvé lásky. Uzdrav je ode vši malátnosti, abych necítil nic, jen tvou sladkost, nehledal nic, jen Tvou lásku, nemiloval nic kromě Tvé krásy. Chlebe nejčistší, který máš v sobě všechno potěšení a všech-

nu chuť, který nás stále posiluješ a nikdy nescházíš, ať se mé srdce Tebou sytí a Tvoje sladká chuť ať naplní útroby mé duše. Anděl Tě požívá plnými ústy: ať Tě poutník požívá podle svého způsobu, aby posílněn takovým pokrmem nikdy cestou neklesl. Chlebe svatý, chlebe živý, chlebe krásný, chlebe čistý, který jsi sestoupil z nebe a dáváš život světu, přijď do mého srdce a očisti je od poskvrny těla i duše. Zapud' ode mne úklady mých nepřátel. Ať ustoupí daleko před Tvou mocnou přítomností, abych chráněn uvnitř i zevně došel přímou cestou do Tvého království, kde už nejsou žádná tajemství jako v tomto čase, ale kde Tě budeme vidět tváří v tvář, až předáš vládu Bohu Otci a budeš Bůh vším a ve všem. Pak mě nasytíš svou zázračnou sytostí, takže navěky nebudu hladovět ani žíznit. Amen.

Missale Romanum 1962

LE FIGARO O LITURGII BĚHEM NÁVŠTĚVY BENEDIKTA XVI. VE FRANCII

Francouzský tisk připravuje své čtenáře na nový styl papežských liturgií, se kterým se seznámí během apoštolské cesty Benedikta XVI. do Francie. Svaté přijímání v kleče a do úst, velký kříž uprostřed oltáře, předkoncilní paramenta, to jsou jen některé nejviditelnější změny. Le Figaro z 8. září připomíná, že Joseph Ratzinger nikdy neskryval svou nespokojenost se stavem pokoncilní liturgie. Podle něj liturgici nepochopili skutečné záměry koncilu – a navíc rozvolnění pokoncilní liturgie do značné míry přispělo ke krizi, kterou dnes církve prochází. Liturgie má více zachovávat posvátný charakter a více navazovat na dědictví minulosti. Liturgické názory kardinála Ratzingera se musely dříve nebo později projevit na stylu papežských obřadů. Tím spíš, že Benedikt XVI. chce měnit stav liturgie v Církvi ne prostřednictvím příkazů, ale silou příkladu.

Jean-Marie Guenois, autor článku o papežových liturgických inovacích v Le Figaro, rozptyluje také pochybnosti, pokud jde o autora reformy papežského obřadu. Na základě svého průzkumu ve Vatikánu uvádí, že za ním nestojí ceremoniář, mons. Guido Marini, nýbrž Benedikt XVI. osobně – píše Le Figaro.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

pověřením hlásat evangelium pohanům, řecko-římskému světu. A ve stejném čase se Pavel naučil, že i přes svůj bezprostřední vztah k Zmrtvýchvstalému i on sám musí vstoupit do společenství Církve, musí se dát pokřtít a žít v souladu s ostatními apoštolami. Jen v tomto společenství se všemi bude moci být pravým apoštolem, jak výslovně píše v prvním Listě ke Korintanům: „Ale ať už já, nebo oni, tak kážeme a tak jste uvěřili“ (1 Kor 15,11). Je jen jedno hlásání Zmrtvýchvstalého, protože Kristus je jen jeden jediný.

Zemřít a vstát z mrtvých

Jak je vidět, v žádném z těchto kroků nevysvětluje Pavel tento moment jako fakt obrácení. Proč? Je zde mnoho dohadů, ale pro mne je motiv zcela evidentní. Tento obrat v jeho životě, toto přetvoření celé jeho bytosti nebylo plodem psychologického procesu, intelektuálního a mravního zrání a vývoje, ale přišlo zvenčí: nebylo plodem jeho myšlení, nýbrž setkání s Ježíšem Kristem. V tomto smyslu to nebylo prosté obrácení, zrání vlastního „já“, ale byla to smrt a zmrtvýchvstání pro něho samotného: zemřel svému životu a narodil se pro nový život se zmrtvýchvstalým Kristem. Žádným jiným způsobem není možno vysvětlit toto Pavlovo obnovení. Žádné psychologické analýzy nemohou vysvětlit a vyřešit tento problém. Jen událost – silné setkání s Kristem – je klíčem k pochopení toho, co se událo: smrt a zmrtvýchvstání, obnovení ze strany Toho, který se mu zjevil a mluvil s ním. V tomto hlubším smyslu můžeme a musíme mluvit o obrácení. Toto setkání je reálné obnovení, které změnilo všechny jeho parametry. Nyní může říct, že to, co dříve bylo pro něho podstatné a základní, stalo se pro něho „bezcestným brakem“, není to už „zisk“, ale

„ztráta“, protože nyní platí pro něho jen život v Kristu.

Nesmíme si nicméně myslet, že Pavel tak byl uzavřen do slepé události. Opak je pravdou, protože zmrtvýchvstalý Kristus je světlo pravdy, světlo samého Boha. To rozšířilo jeho srdce, otevřelo je pro všechny. V tom okamžiku neztratil to, co bylo v jeho životě a v jeho dědictví dobrého a pravého, nýbrž pochopil novým způsobem moudrost, pravdu a hloubku zákona a proků, osvojil si je novým způsobem. Současně se jeho rozum otevřel pohanům; jelikož se celým srdcem otevřel Kristu, stal se schopným širokého dialogu se všemi, stal se schopným být pro všechny vším. Tak se reálně mohl stát apoštolem pohanů.

Pavlův současný odkaz

Když k nám nyní přichází, zeptejme se ho, co chce říci nám? Chce nám říct, že ani pro nás není křesťanství novou filozofií nebo novou morálkou. Křesťany jsme jen proto, že jsme se setkali s Kristem. Jistě, nám se On nezjevuje neodolatelným způsobem, zářivým, jak to učinil Pavlovi, aby z něho učinil apoštola všech národů. Ale i my můžeme potkat Krista: v četbě Písma svatého, v modlitbě, v liturgickém životě Církve. Můžeme se dotknout Kristova srdce a pocítit, že On se dotýká našeho srdce. Jen v tomto osobním vztahu s Kristem, jen v tomto setkání se Zmrtvýchvstalým se stáváme skutečně křesťany. A tak se otevírá náš rozum, otevírá se Kristově moudrosti a celému bohatství pravdy. Proto prosme Pána, aby nás osvětlil, aby nám dopřál v našem světě setkání s jeho přítomností: a tak ať nám dá živou víru, otevřené srdce, velkou lásku pro všechny, schopnou obnovit svět.

L'Osservatore Romano 4. 9. 2008

Přeložil -lš-

Mezititulky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

nekonečně svatému a nekonečně dobrému. První žena Eva přišla na svět také nevinná a neposkvrněná, a přesto se zachovala zcela jinak. Eva nepochopila, jak veliké věci učinil Bůh jí. Maria naopak správně vystihla, že to veliké, co Bůh pro ni učinil, oslavuje Boha tím více, čím více ona sama uznává pokorně svou vlastní nepatrnost a nehodnost. Mariina láska se nezrodila z bolesti, ale její bolest se zrodila z lásky. Nic svého litovat a ani oplakávat nemusela, ale trpěla, protože trpěl její nevinný Syn, a ona trpěla přesně pro to, proč trpěl on. Tak se stalo její utrpení v plném smyslu slova spoluvykupitelské.

Ale Maria vzala na sebe dobrovolně nejen bolestnou přítomnost na Kalvárii, ale přijala také nejvyšší možné utrpení, jakého je tvor schopen: utrpení úplné odloučenosti od nejvyššího předmětu své lásky – od svého Syna. Nikdy bychom se o tomto jejím dlouhodobém nekrvavém mučednictví nedověděli, kdyby nám je neprozradil sám její Syn ve svých sděleních ctihodné služebnici Boží Conchitě Armidě: „Maria dříve, než zesnula, musela dát najevo své mateřství na zemi tím, že skrze své utrpení z mé nepřítomnosti získá nekonečné milosti pro své přítomné i budoucí děti. Svůj titul Matky lidstva získala Maria v mučednictví osamocení po mé smrti. Ví o tom svět? Oceňuje a vyjadřuje za to svou vděčnost? Přišel čas, kdy se její děti musí projevit jako opravdové děti, projevit veřejně svou úctu k Srdci zdrcenému v jedinečném a nejbolestnějším utrpení, které prožívala pro jejich štěstí. Tak Maria získala milost pro všechny a pro každého z lidí. Nastala doba, aby jí poděkovali“ (30. 6. 1917). Všimněme si, že Pán tu mluví o úctě k Srdci své Matky právě v tu dobu, kdy se Maria zjevuje ve Fatimě. „Maria usilovala nikoliv o očistění v sobě, ale v lidstvu, tj. ve svých dětech, a touto bolestí získala novou korunu Mat-

ky Mučednice.“ To je onen titul, který by zasloužil, aby se připojil k Mariiným titulům v litanii loretánské. Všichni ti, kteří se stále nedokážou vyrovnat s Mariiným titulem Spoluvykupitelka, měli by se ponořit do hloubky tohoto jejího skrytého utrpení z osamocení. Pán o něm říká: „Maria trpěla více než všechny zatracené duše, protože trpěla jako odraz mé vlastní opuštěnosti na kříži, kterou není možno docenit a pro kterou ani neexistují výrazy vhodné na její vyjádření.“ „Je velkou ctí pro duše, když je Otec volá, aby se s ní spojily: při vykoupení, při spoluvykoupení se spojují se mnou a s Marií v apoštolátu Kříže, tj. v nevinném utrpení, v bolesti čisté a plné lásky, v bolesti smíru a spásy ve prospěch hříšného světa“ (23. 6. 1918).

To vrhá paprsek světla na skryté duchovní utrpení, kterým Matka Boží provázela Matku Terezu. Přizvala svou věrnou a pokornou služebnici ke spoluvykupitelské spoluúčasti na svém vlastním utrpení jako jednu z duší, které si Maria vyhledává, aby spolu s ní zadržovaly trestající pravici Boží Spravedlnosti, protože právě takové duše rozhodují o budoucnosti světa a o jeho ochraně, nikoliv ti, kteří světu vládnou. Je tedy otázka, co je naléhavější, zda se modlit, abychom měli více správných politiků, nebo více skrytých mučedníků, ochotných zapojit se zcela bezvýhradně do záchranu světa. Panna Maria se zřejmě zajímá o ty druhé a jejich nábor vyslovuje ustavičně opakovanou výzvou: Pokání, pokání, pokání. Hledá duše, které myslí na víc než jen na svou vlastní záchranu, duše, které trpí strachem o nejvíce ohrožené, o ty, které na svou záchranu vůbec nemyslí.

Není proto divu, že Pán ve svých sděleních s obzvláštní bolestí a smutkem hovoří o těch, kteří si původně takovou spoluspasitelskou obětí zvolili za své životní povolání, ale pak zača-

li zapomínat na své poslání, na svou původně dobrovolně přijatou odpovědnost, upadli ze sobectví do lhůstivosti a vlažnosti, a místo aby za druhé spláceli nekonečné dluhy, ještě více tyto dluhy rozmnožují. To jsou hlavní příčiny politováníhodného stavu světa. Stěžujeme si na nevhodné politiky a vyčítáme jim, že svůj novopohanský způsob života chtějí zavádět do celé společnosti. Ale jejich nástup je důsledkem rostoucích mezer v modlitbě a obětech. Slepých vůdců přibývá úměrně s tím, jak ubývá těch, kteří se mají ustavičně modlit jako Mojžíš na hoře u Refidimu, ale jejich paže poklesly, protože se obracejí k věcem tohoto světa a nemají kolem sebe nikoho, kdo by jejich paže podpíral.

Jak smutno muselo být věřícím v reformaci zachvácené Anglii, když ve svém boji o pravou víru a věrnost Petrovu nástupci zůstali opuštěni jako ony zástupy, kterých Pán litoval jako ovci bez pastýřů. Nejsme asi daleko od pravdy, že anglický episkopát té doby byl hlavním spoluvníkem oněch tragických událostí. Vidíme také názorně, jak osidné může být, chceme-li se spoléhat na to, že pravdu má většina. Nechci tím říct, že by si biskupové, kteří tehdy tak zklamali, museli nutně vysloužit věčné odsouzení, ale současně si neumím představit, jak by mohli z věčné blaženosti přihlížet tragickým důsledkům své zrady, které ve skutečnosti trvají dodnes a jejichž dosah my lidé ani nejsme schopni posoudit. Jestliže jsme se narodili do světa, kde soužití katolíků a protestantů vypadá jako něco odedávna samozřejmého, nic to nemění na skutečnosti, že k něčemu takovému vůbec nikdy nemělo dojít. Naše situace se podobá situaci dítěte, které v době, kdy se jeho rodiče rozvádějí, z toho ještě nemělo rozum, a nyní vyrůstá v rozvrácené rodině, jako by to bylo samozřejmé, i když ve skutečnosti má nárok na to, co vůbec nepoznalo a nezažilo, na jednotu lásky a rodinného společenství. Jak zcela jinak mohl vypadat je-

ho život! A je kolem nás mnoho takových věcí jako důsledků hříchů předků. Jsou ve skutečnosti od základu špatné, ale my jsme si už na ně zvykli jako na samozřejmost, protože jsme se s ničím jiným ani neseťkali, a připomínky toho, co je skutečně správné, raději označujeme nebo přímo zesměšňujeme jako překonanou minulost.

Nejtragičtějším důsledkem anglické reformace je zbožštění majetku, které ovládlo celý svět a rozdělilo ho. Ti, kteří bohatství dosáhli, si v něm bezcitně hoví, a ty, kteří ho nemají, to naplňuje závistí a záští. Tato závist a zášť má jednu podobu sociální revoluce a jindy anarchistického terorismu. Kdo ve své reformační horlivosti začal pokládat bohatství za znamení Božího vyvolení, zcela přehlédl skutečnost, že bohatství patří nikoliv do arzenálu Božích odměn, ale ďáblem slibovaných nabídek, se kterými si troufal vyrukovat i na Božího Syna. Ježíš Kristus se sotva zmýlil, když zúžil pro boháče už tak úzkou nebeskou bránu na pouhé ouško jehly.

Ale největší výstrahou by pro nás mělo být, k čemu anglikánský rozkol během několika desetiletí dospěl: nejtěžším proviněním se stal „zločin reálné přítomnosti“. Jaká to musela být zášť, která z daru Boží největší lásky udělala přímo znamení vlastizrady! Jak je vidět, vyhladit z lidských srdcí víru v reálnou přítomnost eucharistického Spasitele je cílevědomým a dlouhodobým záměrem Božího Nepřítele. V oné době k tomu mohl využít i krvavé násilí, nyní samozřejmě postupuje „civilizovaněji“, ale podobnost mnoha znamení a následků nikdo nemůže popřít. Ďábel by velice potřeboval, aby ty dva opěrné sloupy uprostřed rozbourěného moře z Boscova vidění před rozhodující bitvou co nejvíce nahlodal. Toho samozřejmě může dosáhnout za pomoci svých vnitřních spojenců. Proto je podpora eucharistické a mariánské úcty a podpora kněžské svatosti

Pokračování na str. 15

Farní úřad v Rožnově pod Radhoštěm zve věřící na **mši svatou v tradičním římském ritu**, kterou bude celebrovat P. Antonín Nohejl z Plzně **3. října v 16. hod. v kostele svatě Anny v areálu Valašského muzea v Rožnově**. Účastníci této bohoslužby neplatí vstupné do areálu.

Pondělí 22. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Dobrý muž ze Saratova **8.35** Cesty za poznáním: Kalahari, Vodopády jižního Islandu, Lofoten **9.00** Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papírový Ježíš (Jan 4,25-26) **10.00** O starých Starých Hamrech **11.30** Pro zdraví **11.45** Kuklák a sova Vihuela (13. díl): Ohnivý kohout **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro víta mundi (69) - Mgr. Jaromír Javůrek **12.45** Bude líp **14.00** Hornolidečko: Lačnov **14.15** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem **15.10** Cesty za poznáním: Havaj **16.05** Zrnko v perle Karibiku (P) **16.25** Otevřete nám dveře milosrdenství **17.00** NOEPARÁDA **17.20** O starých Starých Hamrech **18.05** Žraloky, moja láska (P) **18.35** Lis Leon (1/20) (P) **18.45** Dobrý muž ze Saratova **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota (P) **20.25** Na koberečku (49) **20.40** V posteli **21.30** H2Onews (R) **21.40** Noční univerzita: Dr. Cezary Mizia, Th.D. - Boží záměr s člověkem **22.40** Písňový koncert (2. část) **23.40** Čteme z křesťanských periodik **23.50** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 23. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews (R) **8.10** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **8.30** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **8.45** Na koberečku (49) **9.00** Pro víta mundi (101) - MUDr. Jiří Holásek **9.40** Sešli se, aby pomohli... (2008) **11.40** Lis Leon (1/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Gospel Night **13.15** H2Onews (R) **13.25** Cesty za poznáním: Havaj **14.15** Děti pomáhají dětem **14.50** Dobrý muž ze Saratova **15.20** Octava dies (494) **15.50** Zrnko v perle Karibiku **16.05** H2Onews (R) **16.20** Hornolidečko: Lačnov **16.35** Krásy Čech a Moravy - České kuriozity **17.20** Harfa Noemova (15. díl) **17.40** Cesty za poznáním: Řím **18.10** Dětská televize (9/2008) (P) **18.35** Lis Leon (2/20) (P) **18.50** Cesty za poznáním: Island **19.45** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Bez hábitu: Řád karmelitánů **21.10** Historie válečného letectví (9. díl): Superpevnost, Cesta do Říma (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Žraloky, moja láska **22.20** Octava dies (494) **22.50** Pro víta mundi (69) - Mgr. Jaromír Javůrek **23.30** Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papírový Ježíš (Jan 4,25-26) **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 24. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews (R) **8.15** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **8.40** Historie válečného letectví (9. díl): Superpevnost, Cesta do Říma **9.10** Pro víta mundi (69) - Mgr. Jaromír Javůrek **9.55** Cesty za poznáním: Hongkong **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro zdraví **12.15** Cesty za poznáním: Island **13.10** Bez hábitu: Řád karmelitánů **14.30** Cesty za poznáním:

Havaj **15.30** Cesty za poznáním: Hongkong **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Dobrý muž ze Saratova **16.50** Žraloky, moja láska **17.20** Harfa Noemova (15. díl) **17.40** GOODWILLBOY (2. díl) - Music (P) **18.10** NOEPARÁDA **18.25** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **18.35** Lis Leon (3/20) (P) **18.45** Perličky zdraví a odpočinku **19.35** Na koberečku (49) **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Harfa Noemova (16. díl) (P) **20.30** Obnova víry (P) **21.00** Pro zdraví **21.10** H2Onews (R) **21.20** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **21.40** Zrnko v perle Karibiku **22.00** Hornolidečko: Lačnov **22.15** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.40** H2Onews (R) **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 25. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews (R) **8.15** Otevřete nám dveře milosrdenství **8.40** Noční univerzita: Dr. Cezary Mizia, Th.D. - Boží záměr s člověkem **9.40** Pro zdraví **9.50** Obnova víry **10.20** Cesty za poznáním: Kalahari, Vodopády jižního Islandu, Lofoten **10.45** Krásy Čech a Moravy - České kuriozity **11.30** Dětská televize (9/2008) **11.40** Lis Leon (3/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Cesty za poznáním: Hongkong **12.40** Harfa Noemova (16. díl) **13.00** H2Onews (R) **13.10** Pro víta mundi (100) - biskup Karel Otčenášek **13.50** Žraloky, moja láska **14.20** Krásy Čech a Moravy - České kuriozity **15.00** GOODWILLBOY (2. díl) - Music **15.30** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **15.50** Hornolidečko: Střelná **16.05** H2Onews (R) **16.15** Perličky zdraví a odpočinku **17.00** Pro víta mundi (69) - Mgr. Jaromír Javůrek **17.40** Zrnko v perle Karibiku **18.05** Na koberečku (49) **18.25** Zastavení s Josefem Olejníkem **18.35** Lis Leon (4/20) (P) **18.45** Pro zdraví **19.00** V posteli (2. díl) **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Pro víta mundi (102) - Drahomír Budinská (1. díl) (P) **20.45** NOEPARÁDA **21.05** Zpravodajské Noeviny **21.15** Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papírový Ježíš (Jan 4,25-26) **22.15** Obnova víry **22.45** Noemova pošta (září 2008) **23.45** Historie válečného letectví (9. díl): Superpevnost, Cesta do Říma **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 26. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Zpravodajské Noeviny **8.15** Hornolidečko: Střelná **8.25** Pro víta mundi (69) - Mgr. Jaromír Javůrek **9.10** Zrnko v perle Karibiku **9.30** Bez hábitu: Řád karmelitánů **10.40** Cesty za poznáním: Řím **11.10** Octava dies (494) **11.40** Lis Leon (4/20) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Harfa Noemova (16. díl) **12.30** Otevřete nám dveře milosrdenství **13.00** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **14.30** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem **15.20** Perličky zdraví a odpočinku **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.10** Cesty za poznáním: Řím **16.40** Kulatý stůl na téma: Adopce na

dálku **18.05** Zastavení s Josefem Olejníkem **18.15** Pramen v poušti **18.35** Lis Leon (5/20) (P) **18.45** Pro víta mundi (102) - Drahomír Budinská (1. díl) **19.25** Harfa Noemova (16. díl) **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Kulatý stůl na téma: Rok sv. Pavla (L) **21.35** H2Onews (R) **21.45** Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papírový Ježíš (Jan 4,25-26) **22.45** Bez hábitu: Řád karmelitánů **23.45** Pro zdraví **23.55** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 27. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews (R) **8.15** Cesty za poznáním: Hurtigruten **8.45** Čteme z křesťanských periodik (P) **8.55** Zrnko v perle Karibiku **9.15** Zastavení s Josefem Olejníkem **9.30** Ve jménu Ježíše (2. díl): Hněv velerady **10.00** GOODWILLBOY (2. díl) - Music **10.30** NOEPARÁDA **10.50** Perličky zdraví a odpočinku **11.35** Pro zdraví **11.40** Lis Leon (5/20) **12.00** Angelus Domini **12.05** Zrnko v perle Karibiku **12.25** Obnova víry **13.00** H2Onews (R) **13.10** Gospel Night **14.20** Noemova pošta (září 2008) **15.20** Pro víta mundi (102) - Drahomír Budinská (1. díl) **16.00** H2Onews (R) **16.10** Cesty za poznáním: Island **17.10** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **17.30** Harfa Noemova (16. díl) **17.55** První čtení (P) **18.20** Na koberečku (49) **18.35** Lis Leon (6/20) **18.45** Kulturní mozaiky dechovky (P) **18.55** Cesty za poznáním: Island **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Pro víta mundi (100) - biskup Karel Otčenášek **20.45** Otevřete nám dveře milosrdenství **21.15** Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Pokání a naše úhybné manévry (P) **22.15** Perličky zdraví a odpočinku **23.00** Cesty za poznáním: Havaj **23.55** H2Onews (R) **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 28. 9. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews (R) **8.15** Evangelium (P) **8.20** Harfa Noemova (16. díl) **8.40** Hornolidečko: Pozděchov **8.55** Zrnko v perle Karibiku **9.15** Pro víta mundi (102) - Drahomír Budinská (1. díl) **9.55** Evangelium **10.00** Mše svatá z katedrály sv. Václava v Olomouci (L) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. **12.15** H2Onews (R) **13.20** Gospel Night **14.30** Perličky zdraví a odpočinku **15.15** Noční univerzita: P. Tomáš Holub - Pokání a naše úhybné manévry **16.15** Žraloky, moja láska **16.45** Na koberečku (49) **17.00** GOODWILLBOY (2. díl) - Music **17.35** Ve jménu Ježíše (3. díl): Petr a krev, Štěpán a Saul (P) **18.05** Cesty za poznáním: Island **19.05** Krásy Čech a Moravy - Červená Lhota **19.25** Kulturní mozaiky dechovky **19.35** Obnova víry **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (495) (P) **20.35** Janáčkův máj 2008 - Ludgerovice (P) **21.55** Z pokladů duše **22.00** NOEPARÁDA **22.20** Noemova pošta (září 2008) **23.20** První čtení **23.45** Evangelium **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

EDITORIAL - dokončení ze str. 13

příkazem dne, ba hodiny. Modleme se vytrvale skrze Marii k jejímu Snoubenci Duchu Svatému, aby otevřel oči slepých a uši hluchých, aby vložil práva slova do pravých úst a ve všech srdcích obnovil lásku. A vyprošujme pomoc Svatému otci, aby všechny jeho moudré obezřetné kroky k nápravě nacházely svůj ohlas a podporu a přinášely tolik potřebné plody. -15-

Římskokatolická duchovní správa Velehrad-Stojanov upozorňuje na změnu termínu duchovních cvičení: Původní termín 14. 10.–18. 10. 2008 exercicie s Pannou Marií (P. J. Hladíš, SJ) je z důvodu voleb přesunut na nový termín 12. 10.–16. 10. 2008.

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory nabízí: 6.–9. 10. 2008 - duchovní obnova s P. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum - Janské Lázně; cena: 1200 Kč • **9.–12. 10. 2008** - prodloužený víkend pro seniory s programem, Marianum - Janské Lázně, cena: 1160 Kč • **20.–23. 10. 2008** - Duchovní obnovu na Hoře Matky Boží v Králíkách s P. Antonem Verbovským, CSSR., cena: 1650 Kč nebo 1950 Kč (dle typu ubytování).
Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 nebo 739 925 941.

DEN S CIHLOU

- veřejná sbírka v ulicích Brna má rozšířit dosah samotné Brněnské akce cihla po jejím letošním červencovém ukončení. Datum sbírky bylo stanoveno na **středu 1. října 2008**, kdy budou dobrovolní prodejci z řad studentů nabízet malé dřevěné kostky (3x3x3 cm) s logem Akce cihla. Kdo se rozhodne podpořit sbírku, může si kostku zakoupit. Každý dárcem obdrží informační letáček, kde se dozví více o účelu sbírky. Cena kostky je 30 Kč. **Výtěžek je určen Chráněnému bydlení sv. Michaela pro mentálně postižené a autisty.** Prodej v Brně začne 1. října 2008 v 11.00 hodin a skončí v 15.00 hodin. Trasa bude určena středem města a přilehlými ulicemi. Informace o průběhu a celkovém výtěžku sbírky zveřejníme po rozpečetění kasiček.
Koordinátoři sbírky: Barbora Burešová, tel.: 731 402 601, e-mail: barbora.buresova@caritas.cz; Tomáš Krejčí, tel.: 605 436 727, e-mail: tomas.krejci@caritas.cz.
Další informace o Oblastní charitě Brno naleznete na www.brno.caritas.cz • Jiří Hofírek, projektový manažer a PR pracovník Oblastní charity Brno, tel.: 545 210 672, mobil: 736 522 882, e-mail: jiri.hofirek@caritas.cz.

Svatováclavská pouť do Moravan u Brna 28. září 2008

Program v kostele sv. Václava v Moravanech: 16.10 modlitba sv. růžence • 16.40 svatováclavské nešpory • 17.00 poutní mše svatá (celebruje R. P. ThLic. Damián J. Škoda CFSsS), litanie k národním patronům, svátostné požehnání • po mši svatě posezení u táboráku.
Zájemci mohou putovat do Moravan pěšky od brněnského kostela Nanebevzetí Panny Marie (u jezuitů), společný odchod je ve 13.00 hodin (trasa je vhodná i pro děti).

Liturgická čtení

Neděle 21. 9. - 25. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 55,6-9
Ž 145(144),2-3.8-9.17-18
Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)
2. čt.: Flp 1,20c-24.27a
Ev.: Mt 20,1-16a
Slovo na den: *Příteli, nekřivím ti.*

Pondělí 22. 9. - ferie

1. čt.: Př 3,27-35
Ž 15(14),2-3ab.3cd-4ab.5
Odp.: srv. 1b (*Spravedlivý bude, Pane, přebývat na tvé svaté hoře.*)
Ev.: Lk 8,16-18
Slovo na den: *Kdo má, tomu bude dáno.*

Úterý 23. 9. - památka sv. Pia z Pietrelciny

1. čt.: Př 21,1-6.10-13
Ž 119(118),1.27.30.34.35.44
Odp.: 35a (*Vod' mě po stezce svých předpisů, Hospodine!*)
Ev.: Lk 8,19-21
Slovo na den: *Ti, kdo slyší a plní.*

Středa 24. 9. - ferie

1. čt.: Př 30,5-9
Ž 119(118),29.72.89.101.104.163
Odp.: 105a (*Svítlnou mým nohám je tvé slovo, Hospodine.*)
Ev.: Lk 9,1-6
Slovo na den: *Nic si neberte na cestu.*

Čtvrtek 25. 9. - ferie

1. čt.: Kaz 1,2-11
Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.*)
Ev.: Lk 9,7-9
Slovo na den: *Jedni, druzí, jiní říkali.*

Pátek 26. 9. - nez. pam. sv. Kosmy a Damiána

1. čt.: Kaz 3,1-11
Ž 144(143),1a+2abc.3-4
Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)
Ev.: Lk 9,18-22
Slovo na den: *Za koho mě pokládáte vy?*

Sobota 27. 9. - památka sv. Vincence z Paula

1. čt.: Kaz 11,9-12,8
Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
Ev.: Lk 9,43b-45
Slovo na den: *Nerozuměli a báli se ho pozeptat.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. - 27. ZÁŘÍ 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 9.		PO 22. 9.		ÚT 23. 9.		ST 24. 9.		ČT 25. 9.		PÁ 26. 9.		SO 27. 9.			
Antifona	812	912	826	928	1722	1941	857	961	873	978	889	995	1722	1941		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1723	1941	857	962	873	978	889	996	1723	1941		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1724	1942	861	966	877	983	893	1000	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	831	933	1724	1943	861	966	877	983	894	1001	1524	1718		
Prosby	817	917	831	933	1724	1943	861	966	878	983	894	1001	1724	1943		
Závěrečná modlitba	717	809	832	934	1726	1717	862	967	878	984	1523	1717	1524	1718		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1727	1946	867	972	883	989	900	1007	1525	1719
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	1703	1919
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	1703	1919
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1730	1949	871	976	887	994	903	1011	1526	1720
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	840	943	1731	1950	871	977	887	994	904	1012	1526	1720
Prosby	811	911	826	927	841	944	1731	1950	872	977	888	994	904	1012	1526	1721
Záv. modlitba	717	809	717	809	841	944	1726	1717	872	977	888	995	1523	1717	1529	1724
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 20. 9. • 4. 10. • 11. 10. • 18. 10. • 25. 10. • 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

LEGENDA O SVATÉM VÁCLAVOVI

Ivana Pecháčková • Ilustrovala Jarmila Marešová

Svatováclavská tradice je téměř stejně tak stará jako český stát – více než tisíc let. O životě a smrti knížete Václava se od nepaměti vyprávěly a psaly legendy, z nichž většina se zakládala na pravdě. Autorka knihy vypráví o životě svatého Václava, o skutcích, které vykonal, a také o zázračném palladiu země české, které kníže Václav nosil při sobě. Kniha je ilustrovaná ve stylu středověkých iluminací.

*MEANDER • V edici Pražské legendy 3. svazek
Váz., 185 x 215 mm, 48 stran, 198 Kč*

KARMELETÁNSKÝ KALENDÁŘ 2009

Vybral a uspořádal Aleš Palán

Kalendář ke čtení – většinu textů tvoří články jinde dosud nepublikované. Rozhovor poskytli např. Martina Špinková, Vojtěch Cikrle, Josef Hrdlička, Václav Malý, Aleš Opatrný, Jiří Pavlica a Marek Orko Vácha. O výtvarný doprovod kalendáře se postaral Zdirad Čech. Kalendář provázejí fotografie Jindřicha Štreita a dalších fotografů. S Charitou ČR se podíváte za nelehkými osudy jejích klientů. Navštívíte známá i méně známá místa v Čechách, na Moravě i ve Slezsku. V kalendáři dále naleznete: liturgický a občanský kalendář, vtipy, hádanky, oddechové čtení aj.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A5, 160 stran, 69 Kč

CYRILOMETODĚJSKÝ KALENDÁŘ 2009

Uspořádali Jan Paulas, Renáta Holčáková, Josef Pala

Kalendář s pestrým a poutavým čtením pro zábavu i poučení. Čtenář v něm nalezne texty mj. Dominika Pecky, Jana Čepa, Tomáše Špidlíka, Bohuslava Reynka, Libora Kovala, Carla Carretta, Marie Svatošové, Kateřiny Lachmanové, Jiřího Grygara, Czesława Milosze, Mojmira Trávníčka, Richarda Rohra, Jana Rybáře, Ivana Krause a dalších autorů. Vedle literární části zde najdeme texty týkající se zdravého životního stylu, recepty i praktické rady do života. Kalendář přináší i aktuální adresář katolické církve (včetně telefonních čísel a internetových adres).

Katolický týdeník s.r.o. • Brož., A5, 228 stran, 85 Kč

BABIČKA

Božena Němcová

Nejznámější próza B. Němcové poprvé vyšla v roce 1855 a od té doby byla publikována ve více než 300 českých vydáních a v mnoha zahraničních překladech. Své vzpomínky na dětství, prožité v ratibořickém údolí s babičkou Magdalénou Novotnou, autorka přetavila do částečně idealizované, ale přesto realistické podoby.

*V nakladatelství Academia vydání první
Brož., 130 x 200 mm, 206 stran, 99 Kč*

**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + 1

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzere: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.